

Úvod

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou publikace, která mapuje stoletou historii chovatelského spolku v Holicích. S nápadem ji vydat jsem přišel na jednu výborovou schůzi a ihned se setkal s podporou hlavního představitele holických chovatelů posledních let - přítele Ladislava Kašpara. Společně se nám podařilo přesvědčit i ostatní členy výboru a na tvorbě publikace se mohlo začít pracovat.

Vytvořil se tým tvůrců Lucie Novotná, Ladislav Kašpar a Pavel Syruček. Všichni tři jsme se do práce pustili s vervou. Oslovili jsme chovatele a spolupracovníky, aby do naší publikace přispěli svými články a začali vyhledávat informace a fotografie v archivu základní organizace. Všichni jsme především chovatelé, nejsme žádní novináři a spisovatelé. A tak Vás prosíme o shovívavost, prominutí slohové formy a případných gramatických i pravopisných chyb.

Naší snahou bylo vzpomenout na léta minulá, připomenout si představitele, kteří tvořili minulost organizace. 100 let je pořádná řádka let, bohužel na úplné začátky si již nikdo nepamatuje a ani se nedochovaly žádné materiály, ze kterých bychom mohli čerpat více informací. Ty se dochovaly až z období po druhé světové válce. Historii je věnován souhrnný článek

a několik dalších článků, které mapují jednotlivé zlomové události. Dozvíte se i mnoho nových věcí.

Nechtěli jsme vzpomínat jen na minulost, chtěli jsme i popsat dobu současnou, aby se tyto skutečnosti dochovaly pro další generace. Autorem článku za ČSCH je současný předseda okresní organizace přítel Josef Blažek. Oslovili jsme i zástupce celostátních klubů, kteří s naší organizací spolupracují. Dostali prostor k prezentaci své organizace a k zhodnocení spolupráce s holickými chovateli. Lehce jsme také nahlédli do chovatelství krajské a celorepublikové úrovně, na které se podílejí i holičtí chovatelé.

V publikaci jsme dali prostor současným i bývalým zástupcům města Holice, aby i oni mohli vyjádřit svůj pohled na fungování organizace.

Závěrem chci poděkovat výše uvedeným spolupracovníkům za čas, který v průběhu půl roku věnovali tvorbě této publikace. Dále děkuji všem autorům článků za jejich příspěvky. Doufám, že se Vám bude publikace líbit a obohatí Vás o nové skutečnosti a možná i některého čtenáře přivede mezi nás holické chovatele.

S úctou Pavel Syruček

Obsah

1	Úvod	1
2	Slovo předsedy ZO ČSCH Holice	3
3	Slovo předsedy OO ČSCH Pardubice	5
4	Holičtí chovatelé ve funkcích ČSCH	6
5	Slovo starosty města Holice	7
6	Slovo bývalého starosty města Holice	8
7	Historie organizovaného chovatelství v Holicích.....	9
8	Přehled výborů v jednotlivých letech	15
9	Chovatelé zapsáni do historie ZO Holice	17
10	Vzpomínka na mimořádného chovatele	23
11	Chovatelský areál a jeho využití	25
12	Na stavbu haly vzpomíná předseda NV Holice	27
13	Holice - domov holuba česká bagdeta	28
14	Plemena holubů chovaná v ZO Holice	30
15	Plemena králíků chovaná v ZO Holice	31
16	Plemena drůbeže chovaná v ZO Holice	33
17	Partneři posvícenské výstavy	35
17	Každoroční mistrovství KCHKMP	37
18	Spolupráce ZO Holice a Klubu chovatelů NVH	39
19	Krajské a celostátní úspěchy okresu Pardubice	43
20	Dekáda kroužku králičího hopu	46
21	Současná ikona holického králikářství	48
22	Naši členové o sobě prozradili	50
23	Chovatelé dnes chovají	56
24	Činnost během jednoho roku	58
25	Plán akcí na chovatelský rok 2021	63

Slovo předsedy ZO ČSCH Holice

Aleš Valenta, předseda ZO ČSCH Holice

Aleš Valenta, předseda ZO ČSCH Holice

Naše, vaše základní organizace Českého svazu chovatelů Holice letos slaví krásných 100 let. Při příležitosti takového výročí bych rád vzpomenu na ta léta minulá, ale poohlédnul bych se i do budoucna.

V roce 1921, krátce po vzniku samostatného státu, se holičtí holubáři sdružili pro zlepšení vzájemné spolupráce ke zlepšení svých chovů. A

přesně tento důvod je i motivací nás všech i nyní. Jsem rád, že na tento odkaz dokázaly navázat další generace a dokázaly tento spolek držet pohromadě za všech okolností v různých politických uskupeních. Byla období blahobytu, ale i období krušná. Naší organizací prošlo mnoho úspěšných chovatelů, kteří se dokázali prosadit i v národním měřítku. Nebudu jmenovat, abych na některé nezapomněl. Do naší organizace patřili a patří i ti, kteří mají náš společný koníček jen pro svoji radost a užitek. Ale vždy, když je potřeba pomoci, tak první i ti druzí, prostě všichni ochotně přidají ruku k dílu. Stavba stávajícího chovatelského zařízení v osmdesátých letech je toho důkazem. Celý areál si holičtí chovatelé postavili svépomocí „v akci Z“. Toto není jediné dílo, které naši chovatelé vybudovali. Každoročně realizují bohatý program prestižních výstav, na kterých všichni členové, opět bez nároku na finanční odměnu, odvedou mnoho hodin práce. A díky tomu dokázali vytvořit silnou a v republice uznávanou značku „Chovatelé Holice“ a její věhlas zasahuje i za hranice naší republiky. Za to všem dřívějším, současným i budoucím členům patří mé poděkování.

Dále chci poděkovat zastupitelům města Holice, kteří jsou po celá ta léta naší činnosti nakloněni a podporují nás. Díky jejich podpoře se povedlo vybudovat náš chovatelský areál, který chybí některých chovatelským organizacím v ČR. Tento

areál je naší radostí, ale i závazkem. Je velice náročné jej zvelebovat a udržovat pro další generace. V roce 2012 se povedlo zajistit dotace na výměnu oken, bohužel nyní stojíme před problémem opravy střech a v této komplikované „covidové“ době se nepodařilo získat žádné dotace. Věřím, že v příštím roce budeme úspěšnější.

Mé díky patří i paní Vendule Tobolkové, která v pronajatých prostorech provozuje chovatelské a zahrádkářské centrum. Přibližuje tím široké veřejnosti přístup k chovatelským a zahrádkářským potřebám a podporuje tak drobné a neorganizované chovatele a zahrádkáře. Přesně toto byl před lety záměrem vedení organizace při realizování prodejny. Samozřejmě získané nájemné můžeme zpětně investovat do údržby a modernizace celého areálu.

Dále bych rád poděkoval všem klubům, které využívali celé roky náš areál a naše služby pro celorepublikové a mezinárodní výstavy a tím přiváděli do města Holice návštěvníky nejenom z celé české republiky, ale i ze zahraničí. Velké poděkování patří i jednotlivým vystavovatelům, bez kterých by nebylo možné tyto úspěšné akce realizovat.

Děkuji i celostátnímu vedení ČSCH, potažmo jejich zástupcům na krajské a okresní úrovni, kde

ZO ČSCH Holice

Naše logo spojuje logo ČSCH a města Holice

se povedlo vytvořit velmi dobrou atmosféru společného úspěchu. To naši práci zviditelňuje i v národním měřítku, kde okres Pardubice dlouhodobě patří mezi nejlepší. Tento úspěch je zapříčiněn dobrou spoluprací mezi organizacemi v okrese. Děkuji proto základním organizacím Dolany, Moravany, Pohřebačka, Přelouč, Svinčany a Svítkov a chci vzpomenout i na již zaniklé organizace Dolní Roveň, Trusnov, Dašice, Chvojenec a další. Poděkování patří i mimookresní organizaci Týniště n.O. za velmi nadstandardní spolupráci a podporu a věřím i v navázání spolupráce s dalšími blízkými organizacemi mimo okres jako je Slatina, Tuněchody atd.

Nemohu opomenout poděkovat i dalším holickým dobrovolným organizacím. Sboru dobrovolných hasičů za azyl, který nám v 70. letech poskytli ve svých prostorech. A hlavně Českému svazu zahrádkářů a včelaři panu Shánělovi, se kterými společně již mnoho let připravujeme mimořádnou společnou výstavu, která již neodmyslitelně patří k tradici holického posvícení a holičtí občané ji rádi navštěvují. Hlavně ta nejmladší generace.

Rok 2018 expozice holických zahrádkářů na posvícenské výstavě

Další mé poděkování patří firmě De Heus, která pravidelně podporuje naše výstavy dodávkou špičkového krmiva. V neposlední řadě bych rád poděkoval všem návštěvníkům našich akcí za jejich zájem o náš koníček. Zaplacením vstupného podporují naši práci a jejich spokojený výraz je nám největší odměnou.

V organizaci vždy byla, je a doufám, že i bude, velmi přátelská atmosféra. Vždy si tu byli rovni ženy i muži, mladí i starší, úspěšní i ti méně úspěšní. Vždy se táhlo za jeden provaz a každý přidal svůj díl dle svých sil a možností. Toto je pevný základ do dalších let. Díky této atmosféře se nám daří získávat a udržet nové zapálené mladé chovatele, kteří budou v této naší činnosti pokračovat.

Tímto přeji všem milovníkům chovu drobného zvířectva pevné zdraví, hodně štěstí a sil a zdravé odchovy. Organizaci přeji velké množství fundovaných chovatelů, kteří budou udržovat tradici chovatelství i v dalších letech...

Aleš Valenta, předseda ZO ČSCH Holice

Rok 2021 Výroční členská schůze, společné foto

Slovo předsedy okresní organizace ČSCH Pardubice

Josef Blažek předseda OO ČSCH Pardubice, člen ZO Svinčany

*Předseda OO ČSCH
Pardubice Josef Blažek*

Mám velkou radost, že i já mohu touto cestou pográtulovat ke 100. výročí založení chovatelské organizace v Holicích. Je nejstarší a zároveň největší počtem členů v okrese Pardubice.

Vznikla již v roce 1921 jako spolek chovatelů holubů. Za svou bohatou historii si mezi chovateli u nás, ale i v zahraničí, získala uznávané postavení. Za stoleté působení spolkem prošlo několik generací chovatelů, kteří usilovnou chovatelskou prací zanechali nezapomenutelné stopy pro další generace. Například v třicátých letech minulého století se chovatelé kolem Holic podíleli na šlechtění národního plemene holubů české bagdety. Dále v sedmdesátých letech holický chovatel František Pro vazník začal šlechtit nové plemeno králíka, které bylo v roce 1976 uznáno jako nové národní plemeno pod názvem český černopesíkatý, které je hojně chováno v České republice i v zahraničí.

V osmdesátých letech si holičtí chovatelé svépomocí postavili výstavní halu s dobrým chovatelským zázemím a tím vytvořili podmínky pro pořádání zimních speciálních výstav, které jsou mezi chovateli známé nejenom u nás, ale i v zahraničí. Středoevropská výstava masných plemen králíků je toho důkazem. Vyhledávané a po chovatelské stránce uznávané jsou také speciální celostátní výstavy holubů a odborná chovatelská veřejnost do Holic ráda jezdí.

Z novodobé historie bych rád připomenul rok 2007, kdy holičtí chovatelé byli pověřeni uspořádat první soutěžní krajskou výstavu Pardubického kraje. Byla to věc nová a ze strany domovské holické organizace bravurně zvládnutá. Díky tomu se pořádání krajské výstavy ujalo a okresy Pardubice, Chrudim, Svitavy a Ústí nad Orlicí se v pořádání krajských výstav střídají a letos již proběhne 15. ročník opět v Holicích.

Holičtí chovatelé jsou aktivní a velmi organizačně schopní. Pořádají každoročně 6 až 7 výstav, což je polovička všech výstav konaných v okrese. Toto je ohromné množství práce, které holičtí chovatelé musí nezištně každoročně odvést. Za to vše jim patří můj obdiv a respekt. Je pochopitelné, že řada jejich členů zastává, nebo zastávala různé funkce ve výboru okresní organizace Pardubice. František Faltys a Vratislav Karel v minulých letech vykonávali funkci předsedy okresní organizace, Ladislav Kašpar řadu let úspěšně vedl komisi králíků. Jaromír Kropáček a Matěj Pfeifer jsou aktivními členy současného výboru. Všem těmto funkcionářům patří velké poděkování. Musím dále vyzvednout aktivitu všech holických chovatelů, kteří každoročně obesílají výstavy místní, okresní, krajské, celostátní i evropské a dobře propagují chovatelství a reprezentují sebe, město Holice i okres Pardubice.

Do dalších stejně úspěšných let holickým chovatelů osobně přeji hodně zdraví, štěstí, chovatelského elánu a radost ze zdařilých odchovů.

Holičtí chovatelé ve funkcích ČSCH

okresní sdružení:

Faltys František	1990 - 1993 místopředseda výboru OO, 1993 - 1996 předseda výboru OO / zemřel při výkonu funkce /
Karel Vratislav	1993 - 1998 náhradník člen výboru OO 2000 - 2004 předseda výboru OO
Kulhavý Josef	1985 - 1990 člen OKRK
Vaculík Jan	1993 - 1998 předseda komise OOKo / odbor ovcí a koz /
Brandejs Josef	1993 - 2003 předseda OOK holubů
Kašpar Ladislav	2003 - 2017 předseda OOK králíků / odstoupil na vlastní žádost /
Kropáček Jaromír	2010 - současnost, předseda OOK holubů 2013 - současnost, člen výboru OO ČSCH
Pfeifer Matěj	2013 - současnost, člen výboru OO ČSCH / 2013 - 2018 na starost mládež /
Bachurová Dagmar	2016 - současnost, členka OKK

celorepubliková sdružení:

Provazník František	člen sboru posuzovatelů králíků
Václavík Ladislav	člen sboru posuzovatelů holubů
Brandejs Josef	člen sboru posuzovatelů holubů a člen ÚOK holubů

Slovo starosty města Holice

Mgr. Ondřej Výborný, starosta města Holice

*Mgr. Ondřej Výborný,
starosta města Holice*

Vážení přátelé,
chovatelé,

sto roků může být
v životě lidském
dobou nesmírně
dlouhou a dá se říci,
že jeho dovršení je i
důstojnou oslavou
žití, které směřuje
ke svému konci.
Oslava sta let
v životě Základní
organizace Českého
svazu chovatelů

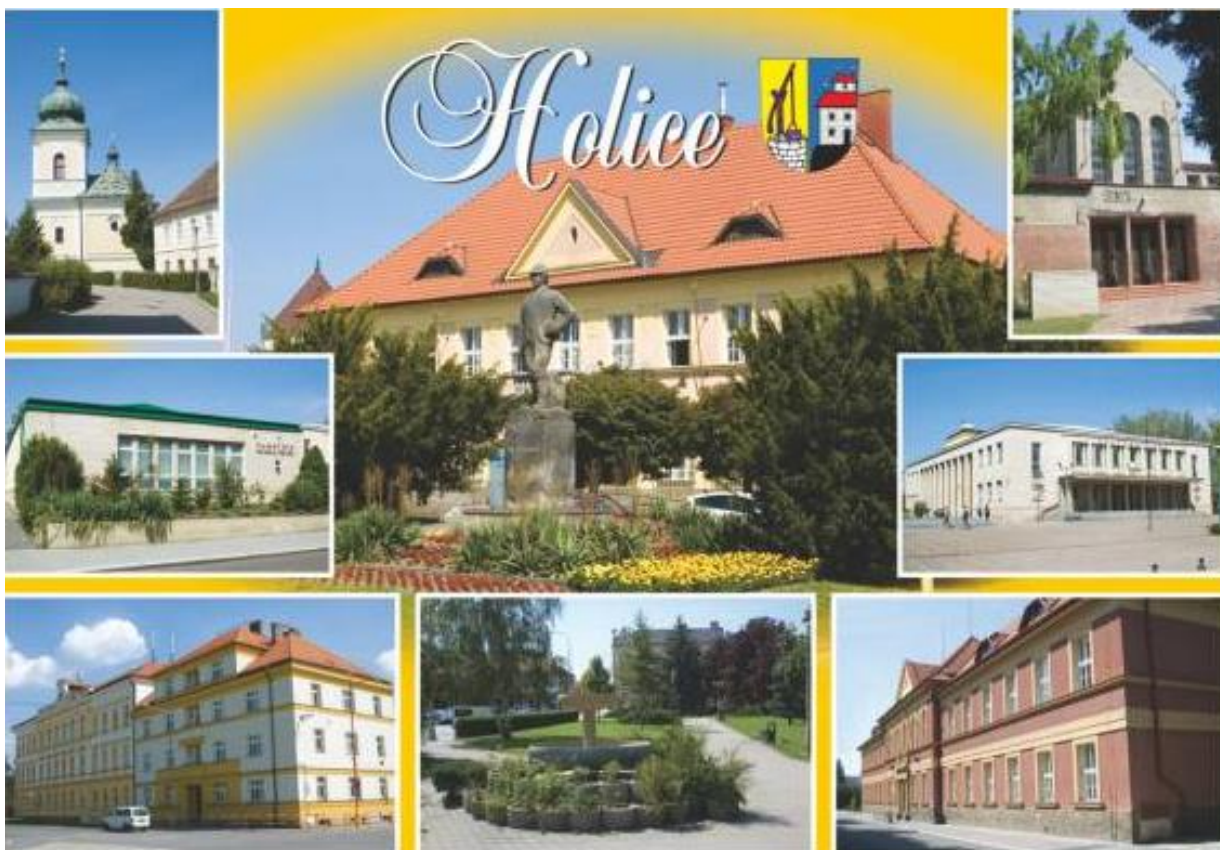
Holice však je, jak pevně věřím, jen jednou
z mnoha kapitol, který svaz píše ve své historii. O
tom, že jste svazem s pevným zázemím svědčí
nejen Vaše mnohé aktivity, ale i členská základna
čítající dodnes desítky členů – obyvatel Holice a
blízkého okolí.

Spolupráce města Holice a ZO ČSCH Holice se
datuje již do doby založení organizace. Však také
ta patřila mezi nejaktivnější dobrovolné spolky.
Dodnes jsou patrné výsledky činnosti svazu nejen
v rámci výstav, ale i dalších akcí a je mi velkou
radostí, že ZO ČSCH je připravena se vždy
spolupodílet na akcích města.

Dovolte mi poděkovat vám všem, kteří se podílíte
na vedení svazu i všem členům, že hrdě nesou
odkaz předků a sté výročí je možno oslavit ve
spolku, který je stále živým organizmem.

Prohlubujte i nadále přátelství mezi chovateli, i
v této uspěchané době si najděte čas na vzájemnou
spolupráci a buďte si i stále navzájem oporou. Tak
bude možno odevzdat odkaz předků i dalším
generacím bez obav o budoucnost.

Přeji Vám hodně zdraví a kvalitní odchovy.

Slovo bývalého starosty města Holice

Mgr. Ladislav Effenberk

*Mgr. Ladislav Effenberk,
bývalý starosta města
Holic*

V letošním roce 2021 oslaví 100. výročí od založení chovatelská organizace v Holicích. Chtěl bych ji upřímně pográtulovat k tomuto kulatému výročí. Patří v našem městě k nejstarším a neaktivnějším mezi spolky a kluby a od osmdesátých let i k jednom z mála, kteří hospodaří na svém svépomoci vybudovaném areálu u nádraží. Mít vlastní prostory je k rozvoji činnosti velmi důležité, ale na druhou stranu to představuje i mnoho udržovacích prací a starostí. Holickým chovatelům se to daří zvládat a spolek žije pestrou činností. Tu prezentují především ve městě Holicích. Velmi zajímavé, poutavé a hojně navštěvované jsou posvícenské výstavy. Mají mnohaletou tradici a ve spolupráci se zahrádkáři ukazují hlavně dětem, jak se správně chovají domácí zvířata a jak se pěstuje zelenina a ovoce. Velmi rád, když mi to práce dovolila, jsem je navštěvoval a dále budu věrným návštěvníkem. Ukázky své činnosti pravidelně představují i na Dnech Holicka. Zde patří k nejnavštěvovanějším atrakcím dnů. Ať laik, i já jsem registroval velmi významné výstavy v areálu u nádraží jako např. zimní speciální výstavy – únorová Středoevropská výstava masných plemen králíků nebo speciální celostátní výstavy holubů. Oceněním práce holických chovatelů pak bylo v roce 2007 uspořádání první soutěžní krajské výstavy Pardubického kraje. Byla to zcela nová věc a holičští chovatelé ji zvládli na jedničku. Založili v Holicích tradici, která úspěšně trvá střídavým způsobem dodnes. Přesný počet výstav, který ročně pořádají, se mění dle situace v daném roce, ale víkendů, kdy mají chovatelé volno, je málo. Když už nepořádají vlastní výstavu, tak zajíždějí se svými odchovy na výstavy v rámci okresu, kraje,

republiky, ale i Evropy. V tomto rozsahu také organizace vždy vzorně reprezentuje město Holice a velmi dobře jej zviditelňuje na mapě České republiky, ale i v zahraničí. Nejenom za tuto činnost byla oceněna Zastupitelstvem města Holice udělením Ceny města Holice v roce 2011. Rozsáhlá činnost chovatelů se neobejde bez významných osobností ve vedení organizace a vysoké aktivitě každého člena. V tomto měl spolek štěstí a prošlo jím za uplynulých sto let několik generací chovatelů. Chtěl bych zde zmínit několik jmen, se kterými jsem se nejčastěji setkával. Jestli jsem na někoho zapomněl, tak se předem omlouvám. Určitě to však byli např. Vratislav Karel, František Faltys, František Dvořák, Jan Vaculík, Josef Brandejs, Jaromír Kropáček. Ale je tu již i mladá generace např. Aleš Valenta, Matěj Pfeifer, Pavel Syrůček či Martin Kaplan. Úmyslně nakonec si ponechávám pana Ladislava Kašpara, který svůj veškerý volný čas věnuje holické organizaci na poli diplomatickém, organizačním i chovatelském. Nejenom výše jmenovaní, ale všichni členové ZO jsou velmi aktivní, což dává naději organizaci do budoucnosti. Přeji všem členům holických chovatelů do dalších let hodně zdraví, štěstí, chovatelského elánu a radosti ze zdařilých odchovů.

Ocenění věnované zastupiteli města Holice v roce 2011

Historie organizovaného chovatelství v Holicích

Z archivu zpracoval Ladislav Kašpar

Úplný počátek

Na úplné začátky si bohužel již nikdo nepamatuje a ani se nedochovaly materiály, kde by se dalo zjistit více informací. Tak shrnu jen to, co si pamatuji z vyprávění a co se mi povedlo dohledat. Založení organizace se datuje na rok 1921. Tehdy se skupina chovatelů poštovních holubů rozhodla založit v Holicích spolek pro sdružování chovatelů holubů. Tito chovatelé se scházeli v holických hospodách, nejčastěji na Špici. Pořádali nejen setkání členů spolku, ale i různé trhy a přehlídky svých odchovů. Na prvních přehlídkách a výstavách byli v Holicích předváděni hlavně holubi okrasní i poštovní, vodní a hrabavá drubež a

Rok 1959 – Krajská výstava kozlíků a koz v Holicích

Rok 1963 – aukční trh nejlepší kozlíci ER a E se svými chovatelkami Hrdličková, Mertová, Kučerová

kozy. Byla to v té době nejvíce chovaná zvířata, byla snad v každé chalupě. Postupně se začaly prosazovat další druhy zvířat jako králíci, krůty, husy a okrasné ptactvo. V těchto předválečných letech se nepořádaly výstavy, na jaké jsme zvyklí dnes, byly to přehlídky nebo trhy, které sloužily k výměně a prodeji zvířat a domácích přebytků. Později, hlavně v poválečných letech, se počaly pořádat přehlídky a výstavy drobných zvířat, aukční trhy a svody. Od padesátých let to byly hlavně svody mladého skotu a koz a aukční trhy, které byly na Holicku vyhlášené. Tyto akce se převážně konaly ve výkupu hospodářského družstva v Holicích u nádraží ČD. V Dolní Rovni se konala v září roku 1956 první okresní výstava koz.

Šedesátá a sedmdesátá léta

V novější historii se mi již bádalo lépe, mohl jsem se opřít o archiv zápisů. Úvodem chci říci, že v této době byla dobrovolnická činnost v jednotlivých organizacích podporována státem. Ne jinak tomu bylo u chovatelů. Od roku 1961 využíval spolek pro své schůze restaurace na Špici, na Trandě a hotel u Krále Jiřího. Předsedou spolku byl Josef Kulhavý a měl za sebou 68 členů. Výstavy se konaly u fotbalového hřiště na pozemku pana Faltysse (dnešní prostory BV elektronik).

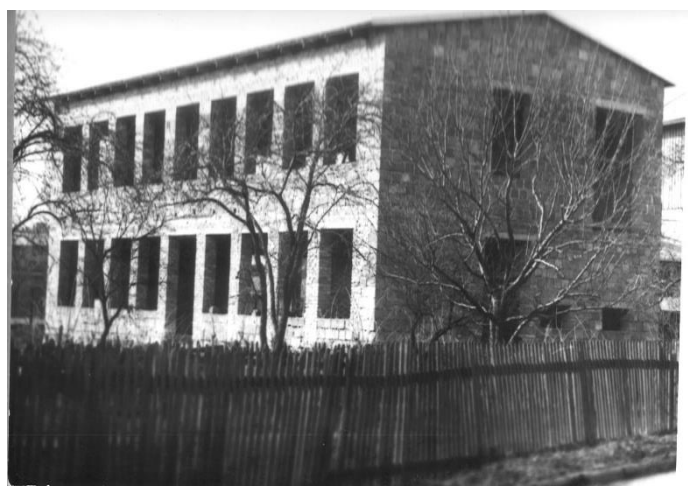
V roce 1967 se holický spolek chovatelů přemístil nastálo do hasičského dvora (v ulici Hradecká), kde se začaly pravidelně konat výstavy drobných zvířat. Většina expozic byla ve venkovním prostranství, jen okrasné ptactvo využívalo vnitřní prostory. V případě, že bylo okrasného ptactva větší množství, byla tato expozice přemístěna do sálu restaurace na Trandě. V roce 1967 byla holická organizace pověřena pořádáním krajské výstavy. Výstava se konala v prostorách hasičárny a výstava okrasného ptactva byla v restauraci na Trandě. Pro zlepšení podmínek v hasičském dvoře si spolek svépomocí postavil sklad na klece. V druhé půli sedmdesátých let vedl organizaci předseda Josef Sedlák a díky iniciativě Františka

Faltýse, Františka Dvořáka a Vratislava Karla se střádaly plány na vybudování vlastního chovatelského zázemí v Holicích. V roce 1978 se povedlo odkoupit pozemek, kde stojí dnešní areál chovatelů, a hned v dalším roce se na zahradě získaného pozemku konala posvícenská výstava. Sice zde nebylo žádné zázemí, kancelář byla umístěna ve vojenském stanu, zbytek ve staré stodole, ale byli jsme ve svém. Výbor vedený předsedou Josefem Sedlákem musel v krátké době zajistit veškeré přípravy na výstavbu chovatelské

haly. Musely se připravit plány a zajistit zdárný průběh celé akce. Stálo to nesmírné úsilí a bylo mnoho bezesných nocí. Získat pomoc od města se podařilo díky Stanislavu Sedláčkovi, který byl tehdejším předsedou národního výboru.

Výstavba chovatelské haly

Se stavbou velké výstavní dvoupatrové haly se začalo v roce 1980. Stavba se prováděla kompletně v akci „Z“, veškeré práce i odborného významu se prováděly svépomocí. V té době měli chovatelé ve

Rok 1980 – 1982 stavba dvoupatrové výstavní haly

Rok 1982 – výstavní hala dokončena

svých řadách 130 členů, převážně řemeslníků nebo zručných lidí od technika až po ředitele. Organizace zakoupila také nákladní automobil, kterým se navozila většina stavebního materiálu k výstavbě haly. Naše S5T sloužila ještě dlouhé roky po stavbě.

Stavbu vedl výbor organizace vedený předsedou Josefem Sedlákem, který se opíral o výborné členy a funkcionáře jako byli František Dvořák, Ladislav Krpata, František Faltys, František Formánek, František Provazník, Josef Drašner, Vratislav Karel, Štěpán Hřeňo, Miroslav Kašpar, Jaroslav Horák, Josef Branda a František Ungrád. Doplnovala je velice pracovitá základna členů spolku, která odpracovala na brigádách tisíce brigádnických hodin. Někteří jedinci odpracovali až 400 hodin za jediný rok. Všem členům bez rozdílu patří veliké uznání a poděkování, že se jim podařilo vybudovat toto zařízení.

Velikou zásluhu na tom má samozřejmě i vedení města Holic v čele se Stanislavem Sedláčkem, který se stal v devadesátých letech i naším členem. Představitelé města Holice si dobře uvědomovali, že chovatelé jsou aktivní a pracovitý článek města, který je schopen holický region zviditelnit v celé republice. Chovatelé také nikdy nezapomněli, co pro ně tehdy zástupci města Holice vykonali. Pomohl i ČSCH Praha, jak finančně, tak později doporučením kvalitního zázemí i servisu, který holičtí chovatelé stále zabezpečují. Chovatelská

hala byla slavnostně otevřena v září 1982 při konání výstavy drobného hospodářského zvířectva a za účasti čelních představitelů města, okresu a zástupců ÚV ČSCH Praha. Byla to opravdu velké sláva. Autobusové zájezdy chovatelů z celé republiky přijely zhodnotit dílo, které vešlo do povědomí lidí fandícím chovatelské a zahrádkářské činnosti.

Činnost chovatelů v novém zařízení

Krásná chovatelská hala přinesla hodně radosti, ale také starosti. Spolková pokladna byla prázdná a bylo zapotřebí vytvořit plán, jak dál, aby chod organizace zajistil finance na provoz celého zařízení. Po první výstavě jsme sice zaznamenali zájem klubů a spolků o možnosti výstavních akcí v tomto zařízení, ale bylo potřeba zkvalitnit výstavní fundus - na první akce jsme si totiž museli půjčovat klece a další zařízení. Pořádali jsme výstavy koček, speciálky holubů, králíků, nutrií a kožešinových zvířat, okrasného ptactva a rybiček, mimo výstavy jsme pořádali semináře chovatelů a školení posuzovatelů. Šetřili jsme korunu ke koruně. V prvním patře budovy jsme také pořádali chovatelské silvestry. I náš nákladňák něco vydělal.

V roce 1986 byl zvolený nový výbor organizace vedený předsedou Vratislavem Karem. Výbor začal pracovat na rozšíření areálu o tržnici, které měla stát místo staré polorozpadlé stodoly. Akci se

povedlo prosadit a v letech 1987 až 1988 se postavila přízemní hala se spojovacím krčkem. Celá výstavba opět proběhla v „akci Z“. V suterénu se povedla vystavět klubovna pro 40 lidí s kuchyňkou, kde se dodnes pořádají schůze, menší oslavy a slouží pro občerstvení při výstavách.

Stát byl tehdy velice nakloněn chovatelským organizacím, které byly dobře řízeny a vzkvétaly. A to holická organizace byla. Rozšířila se tehdy o další členy na maximálních 160 členů. Za tímto nárůstem byla podpora státu pro organizované chovatele formou dotovaného krmiva. Dvakrát ročně jsme nákladákem naváželi okolo 60 metrů krmiva. Vydávalo se členům ve starém domku, který nám město svěřilo do užívání.

Období po listopadu 1989

Po převratu v listopadu 1989 se situace obrátila, již nebylo v kurzu dělat něco dobrovolně a zadarmo a to náš spolek velice zasáhlo. Nemohli jsme se už spolehnout na podporu státu a tak jsme se museli zabývat otázkou, jak organizaci finančně zabezpečit. Začali jsme pořádat pravidelné trhy. Ty ale fungovaly dobře jen na jaře. Později, když měl každý plné zahrádky svých výpěstků, byl zájem o trhy minimální. Na to, abychom zvýšili nabídku o stánky, nebyly prostory. V přízemní hale jsme úspěšně pořádali prodejní výstavy králíků, ale to nestačilo. Výbor se proto rozhodl pronajmout přízemní halu za účelem prodeje chovatelských potřeb. Ukázalo se, že to byl dobrý nápad. Ztratili jsme sice část výstavních prostor, ale získali jsme celoroční pravidelný příjem financí za pronájem.

Rok 2001 – přemístění plechového skladu a dotvoření dvora do dnešní podoby

Samozřejmě pokračoval každý rok seriál výstav a dalších doprovodných akcí. Trvalý azyl pravidelných celostátních výstav u nás získaly kluby masných plemen králíků, holubů kingů amerických, bradavičnatých plemen holubů, německých výstavních plemen holubů, holubů sivých a polských rysů. Díky příteli Bednářovi a jeho kontaktům jsme navázali družbu s organizací německého Eufurtu.

Na přelomu tisíciletí se podařilo dokončit celkovou koncepci dvora. Byl přemístěn plechový sklad a vybudován nový plot v Puškinově ulici a od nádraží ČD. Dále byla umístěna stavební buňka, která slouží jako vstupní pokladna a sklad židlí. Celý areál nabyl dnešní podoby.

Dokončily se klece pro králíky a tím se nám navýšil výstavní fondus na 500 kusů králíků. Automobil S5T byl využíván členy na svozy a na dovozy

Rok 2001 – 80. výročí vzniku, expozice úspěchu holických chovatelů

zvířat na okolní výstavy. Bylo však stále více práce s jeho údržbou a přípravou na STK. Zemědělské družstvo nám nabídlo nepotřebné louky na Pobežovicích o rozloze 3,5 ha. Louka byla rozparcelovaná na 12 dílů pro 12 členů. Na výroční schůzi v roce 1998 odstoupil po mnoha letech přítel Vratislav Karel a byl schválen nový výbor ZO pod vedením předsedy Františka Dvořáka. Přítel Kašpar si vzal na starost údržbu areálu. Začala se zmenšovat členská základna. Důvodem bylo stárnutí členů, nezájem o drobné chovatelství v porevoluční době a odchod členů odboru okrasného ptactva a rybiček. Ti už spolek nepotřebovali. Kroužky si kupovali na burzách a svoje odchovy prodali překupníkům. Na konci tisíciletí bylo v ZO 46 členů.

Doba po roce 2000

V kolotoči každoročních chovatelských akcí jsme oslavili 80. let od založení naší organizace. Výbor nechal pro tuto příležitost vyrobit upomínkové plakety pro všechny členy a hosty VČS. A zorganizoval slavnostní společenský večer pro členy, rodinné příslušníky a hosty.

Zorganizovali jsme brigády na údržbu areálu, aby nám dobře sloužil a abychom jej udrželi i pro další generace. Svépomocí jsme natřeli střechu velké haly. Objekt byl vymalován a udělala se rekonstrukce kuchyně v suterénu. Odprodali jsme nepotřebnou stěnu s akvaristikou.

V roce 2006 odstoupil ze zdravotních důvodů předseda František Dvořák. Kormidlo spolku převzal Ladislav Kašpar. V organizaci bylo v té době 43 členů. V roce 2007 jsme byli krajským sdružením pověřeni uspořádat první krajskou výstavu Pardubického kraje. Vystaveno bylo rekordních 1325 zvířat od 184 vystavovatelů. Na konci listopadu byla zrealizovaná celostátní výstava kožešinových zvířat. Bylo vystaveno téměř 100 kusů nutrií, 110 kusů činčil jihoamerických 8 lišek a 5 norků.

Při řádných volbách 2008 byl omlazen výbor organizace, vedený předsedou Ladislavem Kašparem. Všechny výstavy probíhaly dle plánu a díky členům organizace bez závad. Rok 2009 byl pro naši organizaci velice smutný, v únoru umřel Karel Valenta, v té době předseda odboru králíků a drůbeže, a v dubnu umřeli dlouholetí funkcionáři

organizace - František Dvořák a Vratislav Karel. Všichni nám moc scházejí. Navštívili jsme organizovaným zájezdem Evropskou výstavu drobného zvířectva v Nitře. V roce 2010 vznikly webové stránky základní organizace, o které se dodnes stará jednatelka Ing. Olga Frymlová. Členská základna měla v tomto roce 44 členů.

Zatím posledních 10 let

S velkou slávou jsme v roce 2011 oslavili výročí 90 let od založení naší organizace. Oslavy byly při slavnostní schůzi v klubovně kulturního domu, kde jsme připravili i krásnou výstavku. Na zasedání jsme pozvali jak své protějšky, tak zástupce města Holice, OV ČSCH Pardubice a předsedu ČSCH Praha přítele Jiřího Krále. Nechyběli ani zástupci okolních organizací a spolků. Předseda ve svém projevu vzpomněl na všechny tehdejší chovatele a funkcionáře organizace, kteří položili základní kámen našeho spolku. Poděkoval všem pozvaným za práci, kterou vykonávají pro nás všechny, zvláště vyzvedl pomoc města Holice vedeným panem starostou Mgr. Effenberkem.

Rok 2011 – 90. výročí vzniku oslavná schůze v klubovně KD Holice

Zúčastnil se i předseda ÚV ČSCH Jiří Král (u mikrofonu)

Na rok 2012 jsme mimo výstavy naplánovali zvlášť nákladnou akci. Díky panu starostovi se nám prostřednictvím MAS Holicko podařilo zajistit dotaci na výměnu všech oken na hlavní budově. Červotočem poškozená dřevěná okna nahradila okna plastová. Koncem roku jsme navštívili EV v Lipsku. Založili jsme kroužek mládeže králičího hopu. Kroužek měla na povel Ing. Olga Frymlová. V únoru 2014 jsme pořádali středoevropskou výstavu králíků plemen Bu, Kal, Kuv, Siv, Nb a Ni. Byla to velká a náročná akce, do které se zapojila většina ze 48 členů organizace. Celkově bylo vystaveno 660 kusů králíků od 90 chovatelů ČR, SR, SRN, Rakouska a Polska. Záštitu nad výstavou převzal Pardubický kraj a město Holice. Výstavy a předání cen vítězům výstavy se osobně zúčastnil hejtman Pardubického kraje JUDr. Martin Netolický, starosta města Holice Mgr. Ladislav Effenberk, místopřezident evropského svazu chovatelů Ing. Jaroslav Kratochvíl, předseda ČSCH Milan Kotyza, Doc. Ing. Karel Mach, náš spolupracovník z České zemědělské univerzity v Praze, a další významní hosté. V říjnu 2014 jsme s pověřením krajského sdružení Pardubického kraje pořádali již VIII. KV Pardubického kraje. 170 vystavovatelů okresů Pardubice, Chrudim, Svitavy a Ústí nad Orlicí zde soutěžilo v odbornostech drůbeže, holubů a králíků.

Díky velmi dobré spolupráci s vedením města Holice získáváme průběžně finanční podporu na realizaci akcí a údržbu areálu. V tomto období byl zrekonstruován vjezd do areálu, proveden nátěr střech a byl vybetonován nový základ pro

Rok 1982 – první výstava v novém chovatelském areálu z 1 patra výstavní haly

holubářský plechový sklad. Kromě toho jsme realizovali montáž stahovacích vrat na přízemní halu a provedli nátěry dveří a plotu v Puškinově ulici. V dalších letech jsme opravili poškozenou kanalizaci a vykáceli nežádoucí porosty. Svépomocí jsme modernizovali sociální zařízení na výstavní hale. Zakoupili jsme 40 nových králíkářských klecí a 250 kusů napáječek, abychom zlepšili výstavní fundus. Postavil se regál v plechovém skladu pro lepší uložení materiálu. Poslední větší rekonstrukcí bylo vydláždění venkovního prostoru mezi budovami. Stále se pokoušíme se získat dotaci na opravu střech, ale marně. Členská základna narostla díky členům kroužku králičího hopu na 63 členů.

V prosinci 2017 proběhla v naší režii 12. Celostátní speciální výstava Klubu českých černopesíkatých králíků, která byla pojata jako oslava 30. výročí klubu Ččp. Při této příležitosti proběhla i schůzka členů klubu s potomky Františka Provazníka, holického šlechtitele tohoto plemene. Rok 2018 začal infekcí ptačí chřipky a my jsme museli zrušit lednovou výstavu kingů. Rok 2018 byl také rokem volebním, volil se nový výbor organizace na další pětileté období. Předsedou ZO se stal Aleš Valenta a z pozice místopředsedy jej podporuje Ladislav Kašpar. Pro zjednodušení toku financí jsme zavedli internetové bankovníctví.

V roce 2019 odešli z organizace manželé Sedláčkovi, kteří byli pověřeni vedením kroužku králičího hopu. Do roku 2020 jsme se snažili fungování kroužku udržet, ale pro upadající zájem o králičí hop výbor odsouhlasil ukončení činnosti kroužku králičího hopu v naší ZO. V září 2020 jsme byli z důvodu pandemie covid-19 nuceni na poslední chvíli odvolat posvícenskou výstavu. Další zvyšování počtu nakažených a vyhlášení protiepidemických nařízení nám znemožnily uspořádat i další výstavy v roce 2020 a 2021. Situace se v květnu 2021 zlepšila a my doufáme v nové výstavní sezóně v návrat k normálu. Nyní připravujeme oslavu 100. výročí chovatelství v Holicích a pracujeme na vydání pamětní brožury. Chystáme se na organizaci 15. krajské výstavy Pardubického kraje a máme v plánu mnoho dalších akcí. Letos nás čeká i velká investiční akce, a to neodkladná rekonstrukce střechy na malé hale.

Přehled funkcionářů ve výborech ZO

Z databáze dohledal Ladislav Kašpar

Rok 1961

předseda: Josef Kulhavý
od 1965 Josef Filip
místopředseda: František Provazník
jednatel: Jan Kapoun
68 členů

Rok 1967

předseda: Josef Kulhavý
1.místopředseda: Josef Krpata
2.místopředseda: Karel Bahník
jednatel: František Faltys
hospodář: Ladislav Václavík
registrátor: Jaroslav Horák

Rok 1976

předseda: Josef Sedlák
místopředseda: František Provazník
jednatel: Josef Drašner
plánovač: František Faltys
hospodář: František Dvořák
registrátor: Jaroslav Horák
130 členů

Rok 1986

předseda: Vratislav Karel
místopředseda: Josef Drašner
jednatel: František Bednář
plánovač: František Faltys
hospodář: František Dvořák
registrátor: Ladislav Kašpar
160 členů

Rok 1992

předseda: Vratislav Karel
místopředseda: František Faltys
jednatel: Josef Branda
pokladník: Miroslav Kaplan
od 1994 Marie Flaksová
hospodář: František Dvořák
registrátor: Ladislav Kašpar

Rok 1998

předseda: František Dvořák
místopředseda: Ladislav Kašpar
jednatel: Josef Branda
od 2000 Miroslava
Vaculíková
pokladník: Zdeněk Holub
46 členů

Rok 2003

předseda: František Dvořák
místopředseda: Ladislav Kašpar
jednatel: Josef Drašner
pokladník: Zdeněk Holub

Rok 2006

předseda: Ladislav Kašpar
místopředseda: Josef Drašner
jednatel: František Dvořák
pokladník: Zdeněk Holub
od 2007 Aleš Valenta
hospodář: Jaroslav Skutil
Před. odb. holubů: Jaromír Kropáček
Před. odb. králíků: Karel Valenta

43 členů

Rok 2008

předseda: Ladislav Kašpar
místopředseda: Josef Drašner
jednatel: Ing. Jaromír Lohniský
od 2010 Ing. Olga Frymlová
pokladník: Aleš Valenta
hospodář: Jaroslav Skutil
Před. odb. holubů: Jaromír Kropáček
Před. odb. králíků: Karel Valenta
od 2009 Matěj Pfeifer

44 členů

Rok 2013

předseda: Ladislav Kašpar
místopředseda: Josef Drašner
od 2014 Jaroslav Skutil
jednatel: Ing. Olga Frymlová
pokladník: Aleš Valenta
hospodář: Jan Vaculík
Před. odb. holubů: Jaromír Kropáček
Před. odb. králíků: Matěj Pfeifer

48 členů

Rok 2018

předseda: Aleš Valenta
místopředseda: Ladislav Kašpar
jednatel: Pavel Syruček
pokladník: Martin Kaplan
hospodář: Zdeněk Slezák
Před. odb. holubů: Jaromír Kropáček
Před. odb. králíků: Matěj Pfeifer

57 členů

Rok 1982 – výbor ZO

Chovatelé zapsáni do historie ZO Holice

Zavzpomínali Ladislav Kašpar a Josef Branda

Za těch úctyhodných 100 let prošlo naší ZO ČSCH Holice mnoho a mnoho členů. Někteří byli členy jen pár let, jiní zde strávili velkou část života. Bohužel neexistují žádné materiály, ve kterých bychom zjistili více o členech v prvních desetiletích fungování spolku. V novodobé historii jím prošlo více jak 300 chovatelů. Byla období, kdy naše organizace čítala i 160 členů. Každý zde měl svoji roli a záleželo na něm, jak se jí chopil. Všech těchto chovatelů si velmi vážíme, vzpomínáme na ně s úctou a děkujeme jim za vše, co pro podporu chovatelství v Holicích udělali. Bez nich bychom nebyli tam, kde jsme nyní.

Nejde vyjmenovat úplně všechny, tak alespoň ty, kteří se do historie organizace zapsali nejvíce. Většina z nich již není bohužel mezi námi a někteří ukončili členství z osobních důvodů.

Jméno	vstup do ZO	činnost
Andrýs Rudolf	1958	velmi dobrý chovatel koz a pracoval ve výboru organizace
Bareš Rudolf	1983	velmi dobrý chovatel nutrií
Barva Josef	1966	výborný chovatel exotického ptactva
Bečka Zdeněk	1964	chovatel holubů, králíků a exotického ptactva
Bednář František	1983	chovatel králíků a drůbeže, dvě volební období pracoval ve výboru ZO jako jednatel, byl velice spolehlivý funkcionář
Blažek František	1960	velmi dobrý chovatel králíků a exotického ptactva, velmi dobrý organizátor výstav
Branda Jiří	1979	pracoval na výstavbě haly, velmi dobrý chovatel českých černopesíkatých králíků a drůbeže
Brandejs Josef	1977	výborný chovatelem holubů, výborný posuzovatel, uznávaný odborníkem na chov holubů a příkladně pracoval pro holickou organizaci
Brutar Ladislav	1948	velmi dobrý chovatel holubů a králíků, zapojoval se příkladně do chovatelských akcí a při oslavách vystupoval jako hudebník
Centnerová Antonie	1946	chovatelka koz
Čapek Jaroslav	1967	výborný chovatel holubů české bagdety a nutrií, příkladně pracoval na výstavních akcích chovatelů ZO Holice
Drašner Josef	1972	chovatel králíků, holubů a okrasného ptactva, dlouhé roky pracoval ve výboru organizace jako místopředseda, jednatel, nebo hospodář, podílel se významným způsobem na všech akcích včetně budování haly
Dvořák František	1970	špičkový chovatel holubů NVH a kingů, významně se podílel na výstavbě haly chovatelů, po celou dobu členství pracoval ve výboru organizace jako hospodář, místopředseda a předseda, celý chovatelský život byl velkým tahounem organizace, pro kterou pracoval neúnavně až do svého skonu

Filip Josef	1965	chovatel králíků a drůbeže, jedno volební období byl předsedou organizace
Faltys František	1964	výborný chovatel holubů, uznávaný funkcionář, člen výboru ZO, kde pracoval jako plánovač - dlouhé roky směřoval ZO k vytýčeným cílům, významným způsobem se podílel na výstavbě haly chovatelů a v organizaci patřil k velice oblíbeným členům, který dovedl citlivým úsudkem řešit i ty největší komplikace, pracoval také v OV ČSCH Pardubice
Formánek Bohumil	1954	chovatel holubů a koz, aktivně pracoval pro ZO a organizoval přehlídky koz
Formánek František	1964	chovatel drůbeže, holubů a králíků, vykonával funkci předsedy odboru holubů a byl členem výboru ZO, aktivně pracoval na výstavbě výstavní haly a na výstavních akcích
Gollschnaider Josef	1983	chovatel exotického ptactva, jedno volební období pracoval ve výboru ZO
Hanzl František	1973	chovatel koz, zapojoval se do aukcí koz
Hefka Josef	1970	chovatel králíků a hlavně okrasného ptactva, kde opravdu sklídl mnoho úspěchů, při výstavbě chovatelské haly prováděl nátěry oken a dalších zařízení, odvedl výbornou práci
Horáček Jaromír	1970	chovatel koz, který se aktivně zapojoval při svodech a aukcích
Horák Jaroslav	1945	chovatel králíků a holubů, dlouhé roky vykonával funkci registrátora králíků, byl členem výboru ZO a značným podílem se zasloužil o výstavbu chovatelské haly
Hreňo Štěpán	1970	špičkový chovatel Ně. králíků a drůbeže, vykonával řadu funkcí ve výboru ZO včetně funkce pokladníka
Janeček Bohumil	1975	výborný chovatel okrasného ptactva, aktivně pracoval na výstavbě haly chovatelů

Pithart František, Kašpar František, Vajer Josef, Dvořák František, Pohl Jindřich, Bahník Karel, Krpata Ladislav, Lohnický Václav

Kašpar Miroslav, Rázková Marie, Dvořák František, Pluhovský Miroslav a Ing. Svoboda Otakar

Kaplan Miroslav	1971	chovatel králíků, aktivně se zapojoval při výstavbě haly chovatelů, pracoval na všech akcích organizace, hlavně se staral o občerstvení a celkovou gastronomii na akcích organizace
Kapoun Jan	1958	chovatel koz, aktivně pracoval ve výboru ZO jako jednatel organizace
Kašpar Miroslav	1966	chovatel drůbeže a králíků, vykonával funkci předsedy odboru drůbeže, byl členem výboru ZO, při výstavbě haly chovatelů pracoval aktivně na všech akcích a jako řidič nákladního automobilu zajišťoval materiál
Karel Vratislav	1971	chovatel exotického ptactva a králíků, dlouhé roky pracoval ve výboru ZO jako jednatel a předseda organizace, jedno období i jako předseda OV Pardubice, významným způsobem se zasloužil o výstavbu haly chovatelů, pracoval i na údržbě výstavní haly
Katrňák Květoslav	1975	chovatel králíků, velice aktivně pracoval při akcích na spolku a na výstavbě chovatelského střediska
Kment Josef	1976	chovatel králíků, drůbeže a nutrií, aktivně se zapojil do akcí organizace a pracoval na výstavbě haly chovatelů
Kopa Václav	1967	výborný chovatel drůbeže, exotického ptactva a králíků, oblíbený člen organizace, aktivně pracoval při všech akcích ZO včetně výstavby haly chovatelů
Kopecný Stanislav	1968	chovatel holubů, králíků a exotického ptactva, člen výboru organizace, aktivně pracoval při akcích organizace a při výstavbě haly chovatelů
Krátký Karel	1978	výborný chovatelem nutrií, pracoval na výstavbě chovatelské haly
Krpata Ladislav	1951	výborný chovatel holubů, významně se podílel na chovatelských akcích a výstavbě haly chovatelů
Krpata Jaroslav	1943	uznávaný chovatel koz
Krpata Rudolf	1967	výborný chovatel koz
Krpatová Milada	1984	chovatelka koz
Kroutil Jaroslav	1982	chovatel nutrií, aktivně pracoval pro organizaci
Kubát Zdeněk	1979	chovatel nutrií, jedno volební období pracoval ve funkci pokladníka ZO, pracoval aktivně na výstavbě haly chovatelů
Kulhánek Václav	1971	chovatel holubů, králíků a okrasného ptactva, aktivně pracoval na výstavbě haly chovatelů
Kulhavý Jaroslav	1965	chovatel koz, aktivně pracoval pro organizaci na chovatelských akcích a svodech koz

Kulhavý Josef	1960	výborný chovatel králíků, velice pracovitý člen, který se zapojoval do všech akcí organizace včetně výstavby haly chovatelů, zastával několik funkcí včetně funkce předsedy ZO, pracoval jako člen OOK králíků
Kumprecht Milan	1972	výborný chovatel kožešinových zvířat, aktivně pracoval pro organizaci a na výstavbě haly chovatelů
Kyselová Marie	1964	významná chovatelka koz
Lohniský Václav	1958	výborný chovatel koz, velmi dobrý funkcionář, který pracoval na organizaci trhů a svodů koz
Macháček Jiří Ing.	1972	chovatel holubů, králíků, hrabavé a vodní drůbeže, aktivně pracoval pro organizaci a pracoval na výstavbě haly chovatelů
Mareš Jaroslav	1966	chovatel holubů a králíků, velice aktivně pracoval pro organizaci na výstavách a na výstavbě haly chovatelů
Merta Miroslav	1977	výborný chovatel holubů, aktivně pracoval pro organizaci včetně výstavby haly chovatelů
Merta Rudolf	1966	výborný chovatel holubů, aktivně pracoval pro organizaci
Němec Josef	1958	výborný chovatel koz, aktivně pracoval pro organizaci, na výstavbě haly chovatelů pracoval jako klempíř a pokrývač a vykonal pro spolek chovatelů velký kus práce
Niklíček Lubor	1955	výborný chovatel králíků, aktivně pracoval pro organizaci, pracoval i ve výboru ZO
Novák František	1981	chovatel králíků, aktivně pracoval na výstavbě výstavní haly a na výstavních akcích organizace
Pinkas Josef	1979	výborný chovatel nutrií, pracoval i na výstavbě haly chovatelů
Pithart František	1974	výborný chovatel holubů a králíků, aktivně pracoval pro organizaci a velice aktivně se podílel na výstavbě haly chovatelů a jako řidič navezl na výstavbu haly velkou část materiálu
Pluhovský Miroslav	1983	výborný chovatel nutrií, velice aktivně pracoval pro organizaci na výstavbě přízemní haly a při výstavních akcích
Pohl Jindřich	1950	výborný chovatel králíků a holubů, aktivně pracoval na akcích organizace včetně výstavby haly chovatelů
Provazník František	1936	výborný chovatel a posuzovatel králíků, vyšlechtil národní plemeno český černopesíkatý králík, dlouhá leta byl fundovaným funkcionářem a místopředsedou ZO, i přes svůj věk se podílel na výstavbě haly

Provazník Jiří	1985	výborný chovatel králíků, holubů a drůbeže, velice aktivně pracoval výstavbě střediska chovatelů a na všech chovatelských akcích organizace
Provazník Ladislav	1970	velmi dobrý chovatel holubů a koz, velice aktivně pracoval na výstavbě chovatelského střediska
Rázková Růžena	1958	chovatelka drůbeže a koz, aktivně pracovala hlavně na trzích a aukcích koz
Rolc Josef	1960	výborný chovatel králíků velice aktivně pracoval na výstavních akcích a výstavbě chovatelského střediska
Rybín Ladislav	1984	velmi dobrý chovatel holubů, aktivně se zapojoval na brigádách ZO
Rychlík Vladimír	1968	chovatel okrasného ptactva, aktivně pracoval pro organizaci, na výstavách okrasného ptactva, několik let pracoval ve výboru ZO
Sedlák Josef	1950	chovatel holubů a králíků, byl jedním z organizátorů výstavby výstavní haly chovatelů, kde se zapojoval jako člověk s výbornými řídicími schopnostmi, byl dlouholetým a výborným předsedou organizace
Sedláková Věra	1984	pomáhala s občerstvením, úklidem a dlouhá léta byla naší věrnou a pracovitou domovnicí střediska
Schejbal Miroslav	1983	chovatel drůbeže a ovcí, aktivně pracoval pro organizaci při výstavách a na výstavbě střediska
Schejbal Josef	1968	chovatel nutrií a kožešinových zvířat, aktivně pracoval na výstavbě střediska chovatelů
Schejbal Josef	1973	po vzoru svého otce choval kožešinová zvířata, aktivně pracoval na výstavbě střediska chovatelů
Strážňovský Lad.	1958	chovatel holubů králíků, dlouhé roky pracoval ve výboru organizace
Svoboda O. Ing.	1982	chovatel akvarista, pracoval na výstavbě střediska chovatelů a jedno volební období ve výboru ZO
Šimonová Anna	1985	chovatelka králíků a drůbeže, aktivně pracovala při výstavních akcích
Šklíba Josef	1981	chovatel králíků, velice aktivně pracoval na výstavbě haly chovatelů a při výstavních akcích
Štros Josef	1962	chovatel holubů a drůbeže, velice aktivně pracoval pro organizaci při výstavách a na výstavbě haly chovatelů
Štross Zdeněk	1977	chovatel králíků a legendární kozy Karličky, velice aktivně pracoval při všech chovatelských akcích a na výstavbě chovatelské haly, řadu let pracoval ve výboru ZO

Tatíček Zdeněk	1980	chovatel nutrií, velice aktivně pracoval na výstavbě chovatelské haly a akcích budování střediska chovatelů
Texl Jiří	1982	chovatel králíků, aktivně se zapojoval do všech chovatelských akcí a pracoval na výstavbě střediska, několik let vykonával funkci výkupčího králíků na maso
Udržal Jaroslav	1975	chovatel nutrií, aktivně pracoval na výstavbě haly chovatelů
Ungrád František	1967	chovatel kožešinových zvířat, aktivně se podílel na výstavbě haly chovatelů
Václavík Ladislav	1930	chovatel holubů a králíků, posuzovatel holubů a jeden z prvních funkcionářů spolku, dlouhé roky pracoval ve vedení organizace a řadil se mezi uznávané odborníky
Valenta Karel	1986	přestoupil z organizace Brozany - Ráby, výborný chovatel drůbeže, králíků, ovcí, stal se členem výboru ZO a předsedou odboru drůbeže a králíků, obětavě pracoval na výstavních akcích organizace
Vajer Josef	1958	chovatel okrasného ptactva a králíků
Vavřina Jaroslav	1975	chovatel koz
Vencl František	1951	chovatel okrasného ptactva, patřil mezi aktivní členy spolku
Vojtěch Jaroslav	1940	chovatel holubů patřil mezi aktivní členy
Chvojka Václav	1962	chovatel holubů, patřil mezi aktivní členy
Voženílková Anna	1948	chovatelka králíků, drůbeže a koz, aktivně pracovala v organizaci, hlavně prokazovala kvalitu u drůbeže
Zavřel Jiří	1985	výborný chovatel králíků, jedno období pracoval jako člen OOK králíků

Karel Vratislav, Šrom Josef, Pihart František, Drašner Josef, Dvořák František

Vzpomínka na mimořádného pana chovatele

přítel František Provazník

22. 7. 1909 - 25. 12. 1984

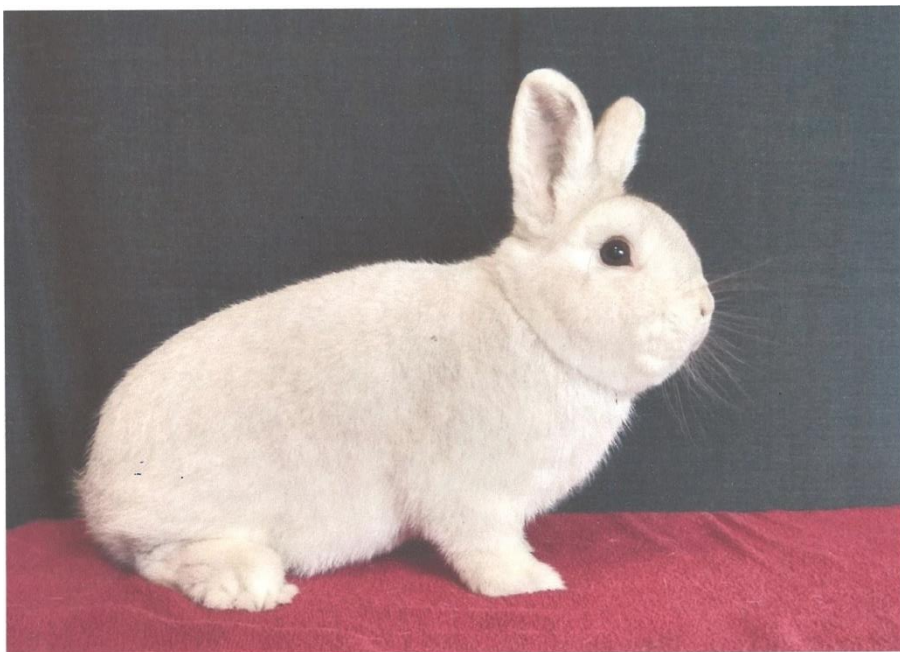
Vzpomíná přítel Ladislav Kašpar

Přítel František Provazník se stal členem ZO ČSCH Holice 1.1.1936. Byl velmi aktivní i v jiných organizacích, například byl členem Českého svazu zahrádkářů, červeného kříže, sboru posuzovatelů králíků ČR a výboru ZO ČSCH Holice. Osobně jsem ho poznal, když jsem se stal členem chovatelů. V té době měl již zdravotní problémy, ale i přesto ochotně pracoval na vybudování chovatelského střediska. Velice jsem si vážil jeho odbornosti v chovu králíků, při posuzování byla radost pozorovat jeho práci. Když se mu králík na stole správně nepředvedl, nařídil všem, aby od stolu odstoupili a bylo po problému. Asi jsem byl dost ctižádostivý. Pamatuji, že si po posuzování všiml mého zklamání, když jsem si prohlížel ocenění mých králíků. Říkal mi: „Láďo, myslíš si, že jsem ti dal málo bodů. Nesmutni, tyhle body dostaneš všude i na národní výstavě, a když se budeš snažit a budeš mít králíky stále tak rád, bude líp.“ A měl pravdu. V té době již měl vyšlechtěného králíka českého černopesíkatého.

V roce 1936 byla zaznamenána první zmínka o šlechtění bílého králíka s hnědým okem, dále se v roce 1968 pokoušeli chovatelé na německé farmě

Přítel František provazník se svým králíkem Ččp

vyšlechtit bílého králíka křížením novozélandského červeného - Nč x činčily velké - Čv. Pokusy skončily nezdarem. V roce 1971 pobízel přítel Ing. Fingerland chovatele ke křížení bílého králíka s hnědým okem a za příklad kladl pokusy p. Frankeho v NDR, který se pokoušel křížit činčilu malou - Čm x saského červeného králíka. Na tento popud reagoval František Provazník a počal s křížením tohoto králíka. Ke křížení používal plemena činčilu malou - Čm a stříbřité v barevném rázu žlutém a černém - Sž a Sč. Snadné to však nebylo, kříženci byli všude i mimo

králíčinec v každé bedýnce. Bylo zapotřebí všech prostor. Dobrá věc podpořená umem se však podařila a v roce 1974 přítel Provazník předvedl kolekci 4 kusů na Národní výstavě mláďat králíků v Hlinsku. O rok později zpracoval společně s ing. Fingerlandem standard tohoto králíka. V roce 1976 bylo toto plemeno uznáno a pod názvem český černopesíkatý zařazeno do vzorníku. Následně v roce 1980 bylo plemeno přidáno do vzorníku socialistických států. V té době počal křížit znovu toto plemeno pan Alfréd Franke použitím Čm x červ. saského králíka. V roce 1982 prodělal František Provazník mrtvičku, a i když za pomoci rodiny králíky choval, byl omezen v pohybu. Pomáhal jsem mu vybírat králíky k tetování a na výstavy. V roce 1984 o vánočních svátcích umírá. Po jeho skonu se ujal chování tohoto krásného plemene člen našeho spolku přítel Jiří Branda. Jirka toto plemeno choval ve velkém, registroval i 70 kusů králíků v roce. Bohužel v nejlepších letech umírá. Na krátký čas se ujal těchto králíků jeho bratr Josef, nicméně poté chov tohoto plemene v Holicích skončil! V roce 1987 byl v Rajhradu na Moravě založen klub českých černopesíkatých - Ččp a moravských bílých hnědookých - Mbh. V roce 1991 byl uznán králík Ččp společným německým vzorníkem a v roce 1995 evropským vzorníkem, ovšem pouze pod názvem schwarzgrannen, tedy černopesíkatý . V roce 1998 bylo prvně toto plemeno předvedeno na evropské výstavě v Brně, kde propagátor tohoto plemene Karel Vokurka získal evropského šampiona.

Protože jsem sám choval již dvě plemena, nabádal jsem členskou základnu, aby se někdo ujal chovu tohoto králíka, bylo mi líto, že se již v Holicích nechová. V roce 2006 začal v naší organizaci chovat toto plemeno Karel Valenta, ale bohužel na jaře 2009 zemřel. Chovu se ujal jeho synovec Stanislav Valenta. Nakonec jsem se neubráníl a rozhodl jsem se vzkřísit chov černopesíkatého králíka u nás na Holicku a trochu se zasloužit o to, aby práce a úsilí přítele Provazníka měla v Holicích pokračovatele. Koupil jsem v roce 2012 první chovné králíky od výborného chovatele tohoto plemene p. Pipka a začal jsem ještě s chovem Ččp. Vstoupil jsem do klubu Ččp a na mé první speciální výstavě v Kunovicích 14. - 16.11.2014 se mi podařilo získat šampiona i šampionku výstavy. To víte, měl jsem radost, ale viděl jsem i to, čemu se říká závist! Čas běžel, podařilo se to, co jsem si přál - získat k chovu tohoto krásného králíka další významné chovatele našeho regionu Martina Kaplana (Holice), Jaroslava Schejbala (Moravany), Josefa Blažka (Svinčany) a další. V prosinci roku 2017 se naší ZO Holice povedlo pořádání speciální výstavy klubu Ččp k 30. výročí založení tohoto klubu. Vystaveno bylo celkem 165 kusů králíků tohoto plemene, což bylo nevídané. Poděkování patří všem chovatelům z celé ČR. Osobně jsem rád, že se mi s chovem Ččp zatím daří, získal jsem za posledních 5 let 5x titul MČR a 3x šampiona ČR. Těší mě, že mohu částečně splatit to, co mě přítel Provazník naučil - lásku, píli a skromnost chovatele.

Rok 2017 společné foto vystavovatelů na holické výstavě k 30. výročí klubu chovatelů Ččp

Chovatelský areál a jeho využití

Puškinova 1018, 534 01 Holice

Rok 1982 – chovatelský areál hned po dokončení stavby

Chovatelský areál začal sloužit po dlouhých letech, kdy chovatelé neměli žádné vlastní zázemí. Před tím využívali prostory restaurací a později prostory hasičů. V roce 1979 se povedlo odkoupit pozemek u nádraží ČD. Rok na to si chovatelé svépomocí začali stavět velkou dvoupatrovou halu v akci „Z“, za značné podpory města Holice. Stavba trvala celé dva roky. Jednotlivci z řad chovatelů na této akci odpracovali stovky brigádnických hodin.

V září 1982 byla velká hala slavnostně otevřena posvícenskou výstavou. Slavnostního otevření se zúčastnily stovky návštěvníků, mimo jiné i 14 autobusových zájezdů. Později se dostavěla přízemní hala, která dnes slouží jako prodejna chovatelských potřeb.

Od otevření uběhlo skoro 40 let. Za tuto dobu zde bylo uskutečněno nespočet chovatelských akcí. Konalo se zde zhruba 250 výstav, 30 výročních schůzí, 14 školení ČSCH, 15 stolních ocenění králíků, 8 chovatelských Silvestrů, 2 svatby a desítky oslav výročí členů ZO.

Uskutečnit tyto akce nebylo jednoduché. Na začátku potřebovali holičtí chovatelé získat důvěru, že mají organizační schopnosti, a následně vytrvat a v započaté

práci a tradicích pokračovat. Chovatelé to dokázali a stále dokazují. Za tímto úspěchem stála a stojí po celé ty roky výborná parta zapálených členů, která všechny tyto akce pořádala ve svém volném čase a bez nároku na finanční odměnu.

Rok 2019 – chovatelský areál dnes

Přehled největších výstav a akcí v chovatelském areálu

Středoevropská výstava králíků masných plemen

Krajská výstava drůbeže, holubů a králíků Pardubického kraje

Celorepubliková výstava holubů bradavičnatých plemen

Celorepubliková výstava německých výstavních holubů

Celorepubliková výstava holubů kingů

Mistrovství KCHKMP s mezinárodní účastí

Speciální výstava králíků českých černopesíkatých

Speciální výstava klubu králíků tříslových

Celostátní výstava nutrií

Celostátní výstava koček

Speciální výstava poštovních holubů

Speciální výstava holubů polských rysů

Speciální výstava holubů voláčů sivých

Speciální výstava pesců a lišek

Speciální výstava činčil jihoamerických

Posvícenská výstava drobného zvířectva, květin, ovoce, zeleniny a včelařství

Prodejní výstava králíků všech plemen

Svod koz

Holický dup - závody mládeže v králičím hopu

...a mnoho dalších menších akcí místního významu. U většiny těchto výstav proběhlo více ročníků a některé se dokonce konají každoročně už řadu let.

Na stavbu chovatelského areálu vzpomíná předseda Národního výboru Holice

Stanislav Sedláček, bývalý předseda NV Holice

Rok 1988 - předseda NV Stanislav Sedláček slavnostně otevírá dostavbu malé haly

Je to už více jak 40 let, kdy zástupci chovatelů přišli s úmyslem vybudovat chovatelský areál k pořádání chovatelských výstav a akcí.

V té době jsem byl krátce ve funkci předsedy NV a převzal jsem odpovědnost za rozestavěné akce, kde byl investorem tehdejší NV. Finanční prostředky na výstavbu školní jídelny, tělocvičny, domu s pečovatelskou službou, čistírny odpadních vod a podobné akce byly sice zajištěny, ale nebyla „ani cihla“. Dalším důvodem, proč jsem s výstavbou váhal, byly obavy, zda budou síly stavbu začít, ale hlavně dokončit. Bylo třeba zajistit dokumentaci, finanční prostředky, stavbyvedoucího a

Rok 1988 – slavnostní projev poslouchají členové ZO, kteří se podíleli na stavbě malé haly

hlavně realizaci stavby. Tehdejší vedení organizace mě i ostatní členy NV přesvědčilo, že vše zvládnou v rámci „akce Z“. Díky tomu jsme stavbě dali zelenou. Společně jsme navštívili Ústřední výbor Českého svazu chovatelů, kde se podařilo zajistit příslib na poskytnutí finanční dotace. Získaná dotace pokryla menší část nákladů a tak se Národní výbor stal investorem a chybějící náklady poskytl. Stavba byla členy opravdu zhotovena v akci „Z“. Národní výbor města Holice ocenil úsilí chovatelů a chovatelský areál po dokončení stavby a provedené kolaudaci předal chovatelské organizaci Holice do vlastnictví.

Jsem přesvědčen, že tato budova je mezníkem v činnosti celého holického chovatelského spolku. Přispěla nejen k popularizaci chovatelských výsledků, ale i k propagaci celého města. Chovatelé odvádějí každoročně mnoho práce, která zviditelňuje město Holice po celé České republice.

Závěrem chci napsat, že mně jako předsedovi NV bylo potěšením s chovateli v době stavby spolupracovat a spolupracuji s nimi rád i dnes jako řadový člen ZO.

Holice domov holuba ČESKÁ BAGDETA

Jaromír Kropáček, jednatel Klubu chovatelů bradavičnatých plemen holubů

Plemeno holubů česká bagdeta bylo, je a doufám, že i bude, úzce propojeno s chovateli z Holic. Jedná se o jedno z národních plemen zařazené ve vzorníku bradavičnatých plemen pod č. 110. Plemeno bylo vyšlechtěné holubáři z Holicka, Chrudimska, Přeloučska a Heřmanoměstecka. Ke šlechtění použili tureckého holuba. První zmínka o tureckých nebo berberských holubech je z konce 16. století, na českém území je to mnohem déle - až v roce 1862 v knize Holubářství v Čechách od Františka Špatného. Název česká bagdeta byl prvně použit v roce 1919. V roce 1927 posuzovatelé vypracovali první vzorník české bagdety. Toto plemeno bylo uznáno a do vzorníku zavedeno až v roce 1941.

Ve třicátých letech se na šlechtění české bagdety

založení pořádala 1. speciální výstavu při Krajské výstavě v Pardubicích.

Dne 30. 10. 1955 se konala pracovní schůze výboru klubu, kde došlo k upřesnění stávajícího vzorníku. Délka těla, šířka v prsou, perlookost. Po neshodách v Ústředním holubářském spolku málem došlo k rozpadu klubu. Musel zasáhnout ČSCHDZ, který na základě usnesení rozhodl, že od 16. 11. se klub bude jmenovat Československý klub české bagdety se sídlem v Holicích. V roce 1959 došlo ke změně sídla klubu na Chrudim.

V roce 1970 se začali prosazovat noví chovatelé z řad holických, a to Rudolf Bareš, František Faltys, Jaroslav Čapek, Josef Konvalina, Jaroslav Krupka, Ladislav Václavík, Jaroslav Poborský a Ladislav Krpata. Na členské schůzi v témže roce

Česká bagdeta černá šupinatá

Česká bagdeta hnědý čápek

podíleli holičtí chovatelé - bratři Kašparové z Holic, př. Blažek z Poběžovic, Bukač z Ředic a Malíř z Brozan (děda současného chovatele Jaroslava Krupky). Dne 11. listopadu 1951 byl do Holic svolán sjezd chovatelů české bagdety. Zde byl odsouhlasen vznik družstevní skupiny. Prvním předsedou se stal Ladislav Václavík, jednatelem a posuzovatelem byl Karel Pitřík a hospodářem Karel Vavřina. Všichni tři byli holičtí holubáři. Tento výbor nevyvíjel žádnou činnost a po čase zanikl. Další pokus o založení klubu se na návrh Ústředního holubářského spolku uskutečnil 16.10.1955 v Holicích, v hotelu u Krále Jiřího. Předsedou byl zvolen Josef Korbel z Chrudimi, jednatelem Karel Pitřík z Holic a pokladníkem Bedřich Hájek z Chrudimi. Komise po svém

byl zvolen nový výbor klubu. Předsedou se stal Jan Kubelka a vzdělavatelem Ladislav Václavík. V roce 1976 byl na členské schůzi klubu zvolen jednatelem František Faltys a vzdělavatelem Jaroslav Poborský.

Výstavy klubu se pořádaly v letech 1975 až 1980 s okresní výstavou Pardubice, a to v restauraci u nemocnice. Od roku 1980 vstoupili do klubu chovatelé dalších plemen holubů a klub se přejmenoval na Klub českých bagdet, anglických dragounů a indiánů. Na popud tajemníka Ústředního výboru svazu př. Petržilky se domluvily Kluby německých výstavních holubů, ostravských, moravských a českých bagdet na uspořádání sdružených výstav.

První společná výstava proběhla v roce 1981 v Kunovicích u Uherského Hradiště. Při výstavě byla

svolána schůze, kde se členové všech klubů dohodli na podmínkách dalších výstav. Od roku 1982 až do roku 1986 se sdružené výstavy pořádaly v Holicích. Bývalo vystaveno až 1250 holubů, z toho cca 200 ks českých bagdet. V roce 1987 byla výstava přesunuta do Újezdu u Brna, protože se ve středisku v Holicích dostavovala druhá hala. Rok nato se sdružené výstavy vrátily zpět do Holic. Při výstavách se vždy pořádaly večírky. Chovatelé byli ubytováni v kempu u rybníka Hluboký, kam je z večírku odvezl autobus a ráno je přivezl zpět na výstavu.

V listopadu roku 1996, po úmrtí Františka Faltyse, byl do pozice jednatele klubu zvolen přítel Jaromír Kropáček. V roce 2000 členská schůze schválila vrácení sídla klubu zpět do Holic. Sdružené výstavy jsme pořádali až do roku 2002. Z důvodu jednořadého uspořádání klecí začal Klub německých výstavních holubů vystavovat samostatně. Klub českých bagdet, dragounů a indiánů vystavoval s Kluby ostravských a moravských bagdet nadále společně. Od roku 2001 byl zvolen pokladníkem klubu př. Josef Metelka. Při členské schůzi v listopadu 2006 požádal př. Jan Kubelka o uvolnění z funkce předsedy z důvodu nemoci. Novým předsedou klubu byl zvolen Zdeněk Uhlíř. Do klubu se začali hlásit chovatelé plemene kariér, a proto došlo v roce 2006 ke změně názvu na současný název Klub chovatelů

bradavičnatých plemen holubů. Vzdělavatelem plemene české bagdety byl zvolen Jaroslav Krupka.

Klub pořádá výstavy v Holicích dodnes. Na výstavách je každoročně 400 až 500 holubů, z toho 150 až 200 českých bagdet, převážně od holických chovatelů. Bohužel v roce 2020, kvůli pandemii covid-19, jsme jubilejní 40. výstavu neorganizovali a ani jsme neoslavili 65. výročí založení klubu. Holičtí chovatelé české bagdety vystavují své chovy na všech stupních výstav včetně té nejvyšší evropské. Ani zde se neztratili a získali několik ocenění - např. předseda klubu Zdeněk Uhlíř získal šampióna a mistra Evropy na českou bagdetu šupinatou. Někteří získali uznání plemenného chovu, které se obhazuje každé 2 roky. Od roku 1979 měl uznán PCH na českou bagdetu červeného čápka př. Ladislav Krpata. V letech 1983 – 1990 měl uznán PCH na českou bagdetu červenou a v roce 2000 na českou bagdetu hnědého čápka př. Jaromír Kropáček. Od roku 2016 má uznán PCH na černého čápka posuzovatel holubů Jaroslav Krupka.

Novým pokladníkem klubu byl zvolen Martin Rajnet. Věřím, že př. Rajnet spolu se začínajícím chovatelem bagdet Vladimírem Čepem budou v Holicích dalšími pokračovateli v chovu tohoto krásného českého plemene.

Rok 1985 – chovatelé klubu se sešli na celorepublikové výstavě v Holicích

Plemena holubů chovaná chovateli ZO Holice

Jaromír Kropáček, předseda odboru holubů

říman - toto plemeno choval Ladislav Rybín převážně v bílé barvě a ve velmi dobré kvalitě

benešovský holub - české plemeno chová Zdeněk Slezák a Václav Nadrchal v barvě bílé

moravský pštros - dříve chovali František Kašpar (zavírák) modré, Jiří Provazník žluté, modré a černé, Josef Brandejs červené, žluté a černé šupinaté, Formánek František modré, Formánek Bohumil modré; dnes chová Vladimír Čep pštrosy modré, černé a žluté a Martin Kaplan černé šupinaté

německý výstavní holub - toto plemeno je v Holicích zakořeněné, každoročně zde probíhá speciální výstava klubu NVH; v minulosti ho choval Ladislav Brutar a Vratislav Karel ml. v barvě modré, Rudolf Merta a František Dvořák v barvě bílé, nyní máme jediného chovatele Josef Šroma, který je chová v dobré kvalitě v bílé barvě

pracheňský kánik - v barvě modré je choval Jaroslav Mareš a Jaromír Kropáček, dnes kániky nechová žádný chovatel

polský rys - ve výborné kvalitě černé šupinaté je choval František Pithart, po něm Petr Tobolka; nyní žluté šupinaté rysy chová Martin Rajnet a modré šupinaté Jiří Rampach

slezský barevnohlávek - dříve je chovali Jiří Provazník a Ladislav Provazník

staroholandský kapucín - nyní chová různé barvy Martin Kaplan

štraser - v barvě modré je choval Josef Drašner

česká bagdeta - toto východočeské národní plemeno bylo a je hojně chované holickými chovateli - v barvě bílé je choval Jaroslav Čapek, Josef Metelka, Karel Pitřík a Luboš Zeman, dnes je chová Jaroslav Poborský a Zdeněk Ksandr; v barvě černé Jaroslav Čapek, Josef Konvalina, Luboš Zeman, dnes Jaroslav Krupka, Zdeněk Ksandr; černé šupkaté chová Zdeněk Uhlíř; modré choval František Faltys; červené chová Jaromír Kropáček a Jaroslav Krupka; žluté plnobarevné dříve Karel Kolín a Vlastimil Forman, dnes Martin Rajnet; čápky v barvě černé choval Miroslav Merta, červené Ladislav Krpata, dnes v barvě černé a modré Jaroslav Krupka; v barvě hnědé choval Jaromír Kropáček, dnes Vladimír Čep a v barvě žluté Jaromír Kropáček; bagdety ve všech barevných rázech chováme ve výborné kvalitě

anglický dragoun - v barvě červené chová Miloš Daněk

francouzská bagdeta - v barvě bílé choval Josef Drašner

karier - choval je Josef Drašner, Ladislav Provazník a Čestmír Dušek, dnes je chová Jaromír Kropáček

ostravská bagdeta - choval je Josef Štěpánek, dnes je chová Jiří Chvojka

norimberská bagdeta - začal chovat Jaromír Kropáček

king - bílé měl František Dvořák, dnes dominantní a andalus Jaroslav Skutil, modré Jan Vaculík a černé Ladislav Kašpar; všichni mají kingy v dobré kvalitě

český stavák - plnobarevné choval Josef Štros, sedlaté Zdeněk Rozsypal; dnes v barvě modré sedlaté chová mladý chovatel David Valenta, v barvě žluté sedlaté Aleš Valenta a František Kašpar, který chová ještě červené sedlaté; staváci mají kvalitní a sbírají ocenění na všech stupních výstav

česká čejka - dříve je choval v barvě červené a žluté Josef Sedlák

hýl a noriberský skřivan - chová omezeně Zdeněk Ksandr

český bublák - dříve choval Jindřich Pohl

pávik a parukář - chová mladý chovatel Tadeáš Čep

Plemena králíků chovaná chovateli v ZO Holice

Ladislav Kašpar, spolkový registrátor králíků

belgický obr železitý - toto obrovité plemeno dosahující hmotnosti i přes 10 kg choval mladý chovatel Jan resse v devadesátých letech, později v letech 2015 jej choval Vlastimil Dlouhý

velký beran bílý červenooký - toto plemeno choval v devadesátých letech chovatel Radek Uhlíř a měl ho na velice dobré úrovni

velký světlý stříbřitý - toto velmi rozšířené plemeno chovali chovatelé Lukáš Kulhánek, Jiří Texl, Vratislav Karel, Stanislav Valenta a Jiří Zavřel, který s tímto plemenem získával v devadesátých letech velmi dobré výsledky i na celorepublikových výstavách

činčila velká - toto plemeno bylo v Holicích hojně chované, chovali jej Miroslav Kaplan, Ladislav Kašpar, Václav Kamenický, Zdeněk Štross, Josef Šklíba, Josef Hlaváček a Josef Rolc; hlavně přítel Rolc byl velice dobrým propagátorem tohoto plemene, dlouhá léta patřil k nejlepším chovatelům tohoto plemene v celé republice, na jeho králíky byla radost pohledět; v současné době chová toto plemeno Eva Hrušová

vídeňský bílý - v letech 1970 až 1980 velmi oblíbené plemeno, v organizaci jej choval Josef Kulhavý a Josef Branda, měli ho na velice dobré úrovni

vídeňský šedý - plemeno choval po roce 2000 chovatel Jiří Provazník a dostal ho na velice dobrou úroveň, krátký čas je choval i Vlastimil Dlouhý

vídeňský modrý - toto populární a líbivé plemeno chová v organizaci Matěj Pfeifer a dosahuje s tímto plemenem velmi dobré výsledky na všech stupních výstav

novozélandský červený - plemeno v organizaci chovali chovatelé Josef Kulhavý, František Formánek a Štěpán Hřeňo, hlavně přítel Hřeňo patřil v osmdesátých letech k nejlepším chovatelům v celé republice a sklízel nejlepší ocenění

burgundský - plemeno chovali v organizaci chovatelé Petr Žižka a Martin Kaplan, Martin s tímto plemenem dosahoval úspěchy i na celostátních výstavách

novozélandský bílý - plemeno chovali v organizaci chovatelé Václav Kopa, Karel Valenta a Ondřej Tomášek, nejvíce úspěchů s tímto plemenem dosáhl Ladislav Kašpar, který toto plemeno chová 41 let a celé roky s ním dosahuje výborné výsledky na všech stupních výstav; plemeno začal chovat i nový chovatel Pavel Šimon

kalifornský - toto oblíbené plemeno na masnou produkci a ke křížení má oblibu dodnes, plemeno chovali chovatelé Josef Branda, Josef Hefka, Karel Valenta, František Novák, František Bednář, Jiří Macháček a Anna Šimonová, na výstavách získal nejvíce úspěchů Karel Valenta

kuní velký - toto české plemeno chovali v nedávných letech v modrém barevném rázu Dagmar Bachurová a František Štěřba, Dáša dosahovala s tímto plemenem na výstavách výborné výsledky

siamský velký - toto poměrně mladé české plemeno v organizaci chová v modrém i žlutém rázu Martin Kaplan a v modrém Pavel Syrůček, oba dosahují s tímto plemenem velmi dobré výsledky na všech stupních výstav

český strakáč - české národní plemeno choval v minulých letech přítel Jaroslav Horák a dosahoval s tímto velice náročným plemenem velmi dobrých výsledků

tříbarevný strakáč - tříbarevné strakáče choval Josef Štros ze Chvojenice; jeho syn Pepa pokračuje se šlechtěním tohoto náročného plemene a má velice dobré výsledky

japonský - toto plemeno chová Matěj Pfeifer, pokračuje v chovu tohoto náročného plemene, co se týká barvy, po svém dědovi, a dosahuje na výstavách všech stupňů výborné výsledky

Aljaška - toto plemeno s nádhernou srstí choval v minulých letech přítel Josef Kulhavý a Bohuslav Nosek a oba dosahovali na výstavách velmi dobrých výsledků

bílipesíkatý - toto plemeno choval v devadesátých letech Jiří Provazník, plemeno měl na výborné úrovni a na výstavách všech stupňů dosahoval velmi dobrých výsledků

činčila malá - toto plemeno v organizaci chovali chovatelé Jaromír Habětínek, Josef Branda, Vladimír Dvořák a František Provazník, všichni měli toto plemeno na výborné úrovni a na výstavách dosahovali velmi dobrých výsledků

stříbřitý - ve žlutém rázu je v osmdesátých letech choval Miroslav Kašpar

tříslivý - toto velice oblíbené malé plemeno králíků chovali v organizaci Jirka Kristl, Jaromír Habětínek, mladá chovatelka Milena Kašparová, mladý chovatel Tomáš Bachura, Dagmar Bachurová a Zdeněk Slezák; dnes je v barvě černé chová jen Zdeněk Slezák, má je na velmi dobré úrovni a na výstavách všech stupňů dosahuje výborné výsledky

český černopesíkatý - toto národní plemeno, které vyšlechtil a choval do své smrti přítel František Provazník, chovalo v organizaci několik chovatelů - Jiří Branda, Josef Branda, Karel a Stanislav Valenta; dnes toto plemeno v organizaci chová Martin Kaplan a Ladislav Kašpar, oba dosahují s tímto plemenem výborné výsledky na všech stupních výstav

ruský - toto krásné plemeno choval v 70. letech přítel Lubor Niklíček, měl je na velmi dobré úrovni a na výstavách patřili k ozdobám výstavy

zakrslý - v organizaci chovali zakrslíky v několika barvách chovatelé Ladislav Kašpar mladší - zakrslé bílé červenooké a Jiří Provazník - zakrslé divoce zbarvené, dnes chová zakrslíky v různých barevných rázech Olga Frymlová, Oldřiška Hanusová, Ladislav Kašpar, Lucie Štefková, Klára Veverková a Aleš Valenta; zakrslí králíci jsou vždy ozdobou výstav hlavně pro malé děti

kastrorex - v minulosti se toto krátkosrsté plemeno chovalo pro výbornou kožešinu, choval jej Jaroslav Horák, Josef Sedlák a Vratislav Karel

rex - krátkosrsté plemeno v mnoha barevných rázech, v minulé době barevný ráz činčilový choval Josef Sedlák a měl je na dobré úrovni

angora - kdysi velice oblíbené dlouhosrsté plemeno, které se chovalo výhradně pro srst, choval v dřívější době Jindřich Pohl, který měl ve své době v chovu i 100 jedinců, s chovem mu pomáhala manželka a na výstavách jeho králíci dosahovali velmi dobrých výsledků; angory choval i přítel František Provazník, také na velmi dobré úrovni

Plemena drůbeže chovaná chovateli v ZO Holice

Matěj Pfeifer, předseda odboru drůbeže

husy české - toto národní plemeno choval ve výborné kvalitě Karel Valenta, po něm chov převzal jeho synovec Stanislav Valenta. Dále je chovaly Ivana Wehsnerová a Michaela Pfeiferová

husy kadeřavé - toto zřídka chované plemeno chová již dlouhá léta Josef Štros a získává mnohá ocenění i na výstavách celostátního typu

husy landeské - krátce v Holicích chované plemeno chová Jaromír Lohniský a František Štěrba, většinou pro zpestření ukázkových expozic drůbeže u příležitostí oslav Holicka

husy pomořanské strakaté - tyto na kresbu náročné husy chovala Martina Malá, nyní je chová Matěj Pfeifer a Ivana Wehsnerová

husy české královské - velmi mladé plemeno uznané až v roce 2019, do jeho šlechtění se z chutí zapojil Josef Štros, který na ně několikrát získal na speciálních výstavách titul šampion a vysoká hodnocení i 98bodů; chovají je i Martin Kaplan a Matěj Pfeifer

kachny selské chocholaté - plemeno, ne zrovna jednoduché na chov, chová Josef Štros a získává ze svými odchovy velmi pěkná ocenění na všech stupních výstav

pižmovky - v Holicích chované v pěti barevných rázech - divoké, hnědě divoké, bílé s černou kresbou, bílé s hnědou kresbou a bílé, chovají je Matěj Pfeifer, Josef Štros, Ivana Wehsnerová a Michaela Pfeiferová; všichni dosahují vysokého ocenění na všech stupních výstav

krůty české - v barvě divoké bíle lemované je choval Karel Valenta, nyní je chovají Jaromír Lohniský a Matěj Pfeifer; Matěj je chová již 20 let a dosahuje s nimi výborných výsledků na všech stupních výstav a patří mezi nejlepší chovatele v ČR

perličky - oblíbené plemeno, ale nevhodné do zastavěných oblastí a voliér, chovají je Jaromír Lohniský a Matěj Pfeifer; Matěj dosahuje vynikajících výsledků na všech stupních výstav

amroksky - v jejich chovu našel zálibu Pavel Syrůček, daří se mu na všech stupních výstav

araukany - zvláštní bezocasé plemeno, jehož slípky snášejí zelená vajíčka, láká chovatele k jeho chovu; pro zpestření místních výstav je chová František Štěrba a Stanislav Sedláček

australky - líbivé plemeno chovala Lucie Novotná, 20 let je chová Matěj Pfeifer, který již dlouhá léta patří mezi nejlepší chovatele v ČR; ve zdobné formě je chová Martin Kaplan

bílefeldské slepice - toto plemeno chová Pavel Syrůček a na výstavách s ním dosahuje dobrých výsledků

brahmánky - toto plemeno chová v barvě bílé a modré kolumbijské, krahujcovité a žluté Monika Relichová, v barvě bílé a modré kolumbijské Martina Měsíčková

české slepice - toto národní plemeno choval ve vysoké kvalitě Karel Valenta a dosahoval vynikajících výsledků na všech stupních výstav; choval je také Stanislav Valenta a nyní je chová Jaromír Lohniský

faverolky - toto plemeno choval Karel Valenta a to jak ve velkém tak i ve zdobném rázu, měl je na velmi slušné úrovni

hamburčanky - toto plemeno v barvě stříbrné černě tečkované a zlaté černě pruhované choval Karel Valenta a krátce i Matěj Pfeifer

hempšírky - toto plemeno chová Martin Kaplan, má jej na slušné úrovni a dosahuje dobrých výsledků na všech stupních výstav

holokrčky - toto málo chované plemeno chová Josef Štros

lakenfeldky - toto plemeno chovali Vladimír Olejník a Martina Malá

maransky - toto plemeno chovala Martina Malá, nyní je chová František Štěřba

minoroky - toto plemeno choval Ladislav Kašpar, nyní je chová Matej Pfeifer

sasexky - toto plemeno chovali v devadesátých letech Radek Uhlíř, Josef Branda a Stanislav Sedláčekš

šumavanky velké a zdrobnělé - tato plemena choval Karel Valenta, kvalita jeho chovů byla velkým přínosem pro chovatele těchto plemen, dosahoval vynikajících výsledků na všech stupních výstav

vlašky - toto plemeno v barvě tříbarevné (porcelánové) chová Josef Štros a to i v málo chovaném rázu s růžicovitým hřebenem

zdrobnělé wyandotky - toto plemeno chová Martin Kaplan a dosahuje dobrých výsledků na všech stupních výstav

Kožešinová zvířata chovaná chovateli ZO Holice

Jaromír Kropáček, předseda odboru kožešinových zvířat

Nutrie všech plemen od holických chovatelů patřili k ozdobám všech výstav včetně celostátních, kde vždy obsazovali nejlepší místa v celorepublikovém měřítku. Velmi dobrá úroveň byla i mezi chovateli v sousední organizaci Dolní Roveň.

standartní nutrie - dříve je chovali Jaroslav Čapek, Miroslav Pluhovský, Rudolf Bareš, Josef Černý, Josef Drašner, František Faltys, Miroslav Horáček, Josef Pinkas, Jiří Pinkas, Magdalena Horynová, Josef Kment, Jaroslav Kroutil, Karel Krátký, Zdeněk Kubát, František Nykodým, Miroslav Pithart, Josef Schejbal st., Josef Schejbal ml., Jaromír Slavík, Jaroslav Udržal a František Ungrád, Jaroslav Kašpar, Jiří Kříž, Josef Samek, Ladislav Zeman, Ondřej Podstavek, Vladimír Horáček, Milan Vondrouš, Jiří Jeřábek, Naděžda Pinkasová, Hana Drahná, Josef Pištora, Josef Hájek, Zdeněk Izák, Luboš Zeman, Jiří Kučera, František Juračka, František Horák, Stanislav Rousek, Zdeněk Tatíček, Emil Komínek; dnes standartní nutrie chová Josef Kotfald a Karel Voříšek

nutrie gronland - choval je Jaroslav Čapek, Miroslav Pluhovský, František Faltys a Zdeněk Uhlíř

nutrie stříbrná - dříve je choval Jaroslav Čapek a Josef Kotfald, dnes Karel Voříšek

nutrie zlatá - choval je Miroslav Pluhovský

norek evropský - chovali je otec a syn Schejbalovi v Ostřetině

liška obecná - chovali je manželé Kumprechtovi na farmě v Holicích

Partneři tradiční posvícenské výstavy

Český zahrádkářský svaz Holice,

Josef Kozel, předseda ZO ČZS Holice

Jsem velmi potěšen, že můžu touto cestou pogratulovat chovatelům k jejich krásnému výročí. Činnost našich organizací si byla vždy blízká. Každý zahrádkář je tak trochu chovatel a obráceně - každý chovatel je tak

trochu zahrádkář. Toto propojení dalo možnost vzniknout krásné tradici – pořádání společné posvícenské výstavy. Je to už pěkná řádka let od první společné výstavy chovatelů drobného zvířectva a zahrádkářů. Vždy v době posvícení je v Holicích kam vyrazit a je si co prohlížet. V areálu chovatelů si přijdou na své dospělí i děti.

Nejenom chovatelé, ale i zahrádkáři mají dlouholetou tradici. Psal se počátek roku 1955 a v hostinci "U Vohralíků" se sešla parta deseti nadšenců s tím, že se pokusí v Holicích obnovit zahrádkářskou činnost. Zvolil se přípravný výbor, předsedou se stal ing. Holický a začali se poptávat zájemci. V krátké době nás bylo asi čtyřicet, a tak jsme uspořádali první členskou schůzi s přednáškou. Přihlásili jsme se do Prahy k tehdejší "JEDNOTĚ ZAHRÁDKÁŘŮ". Naše přihláška byla přijata a od 1. 1. 1956 jsme začali fungovat jako "SPOLEK ZAHRÁDKÁŘŮ". Svaz zahrádkářů vznikl později.

Zájem o členství byl opravdu veliký a členů rychle přibývalo. V krátké době jsme měli 150 členů, pro které se zajišťovala levná hnojiva, postřiky či sadba. Uspořádali jsme řadu zájezdů. V zimním období jsme pořádali desítky přednášek, na kterých přednášeli opravdoví odborníci - prof. Kovanda z Hradce Králové, ovocnář p. Kuřátko, výborný řečník dr. Rejsek, zkušený ovocnář p. Koch, ing.

Blažek a ing. Erbanová z Holovous, ing. Moravec z VÚ zelinářského v Olomouci a nezapomenutelný p. doc. Šikula z Brna. Bylo jich za ta léta opravdu mnoho a návštěvnost na těchto přednáškách byla vždy veliká.

V roce 1958 se nám podařilo uspořádat první výstavu ve velkém sále hostince "Na Špici". Vystavovatelů bylo opravdu mnoho, každý se chtěl podílet o radost ze svých výpěstků. Výstava měla obrovský úspěch, a tak nových členů stále přibývalo.

Pro zpestření jsme také uspořádali zahrádkářský ples, který jsme spojili se zabijačkou. Abychom mohli zužitkovat i méněhodnotné ovoce, vybudovali jsme si v bývalé pekárně na Starých Holicích svoji první moštárnu. Později jsme zakoupili domek s pozemkem a moštárnu přestěhovali tam. Slouží ke spokojenosti členů dodnes.

Pro členy, kteří chtěli zahrádkářit a neměli vlastní pozemek, jsme v roce 1967 část půdy zakoupili a část půdy si pronajali od NV. O rok později jsme pozemky rozdělili prvním dvaceti zájemcům a vznikly tak osady "Maršák", "Pod Hřbitovem" a „Jahodná“.

Dnes pokračujeme obhospodařováním cca 8000 m² pozemku v osadě Nerudova. Pokračujeme ve vzdělávání členů a pořádáme přednášky, na kterých nám přednáší špičkoví odborníci z celé republiky. Organizujeme zájezdy na zajímavá místa jako jsou výzkumné ústavy

a jezdíme na setkání zahrádkářů, které bylo např. v Kroměříži. Momentálně je nás 110 členů a využívat možností našeho spolku může každý, kdo vyplní přihlášku.

Výměna zkušeností, vzájemná pomoc a podpora je naším dlouholetým cílem a programem. Bez pěstování ovoce, květin a zeleniny si nedovedeme život představit.

Český zahrádkářský svaz Holice

Český svazu včelařů Holice

Jaroslav Sháněl, zástupce ČSV Holice

Je mi ctí se připojit k ostatním gratulantům a holickým chovatelům popřát k jejich jubileu mnoho sil a energie do dalších let. Jsme velmi rádi za výborné vztahy obou našich organizací. Již od roku 2009 se my včelaři, chovatelé a zahrádkáři scházíme při společné prezentaci našeho hobby a to při posvícenské výstavě v chovatelském areálu. Tato výstava je hojně navštěvována nejen holickými občany. Naše organizace zde zastupují s výstavkou včelařského zařízení a náčiní, včelařské literatury a výrobků z medu.

Včelařská organizace v Holicích byla původně založena v roce 1905 jako včelařský odbor Okresního hospodářského spolku v Holicích. Dnes ji tvoří 23 obcí a dvě města Holice a Dašice. Obce jsou Bělečko, Borek, Býšť, Dolní Roveň, Dolní Ředice, Drahoš, Hoděšovice, Horní Roveň, Horní Ředice, Hrachoviště, Chvojenc, Komárov,

Kostěnice, Lány u Dašic, Litětiny, Moravany, Ostřetín, Platenice, Poběžovice, Rokytno, Turov, Uhersko, Vysoké Chvojno. Katastr ZO má celkovou plochu 220 km².

V současnosti je v naší organizaci okolo 110 členů. Předsedou je přítel Jiří Rutter z Litětín a jednatelem přítel Ladislav Štěpánek z Dašic. V posledních letech přibývají mezi námi i ženy včelařky.

Poslední roky vlivem počasí byly špatné výnosy medu. A loňský rok 2020 byl tím nejhorší od roku 1987. Koncem července po vytočení medu se musí doplnit zásoby na zimu. Krmí se cukerným roztokem, každé z včelstev musí dostat nejméně 15 kg cukru na zimu. V září a v říjnu se musí provést léčení včelstev na varroázu.

Kdo se chcete dozvědět více, přijďte na posvícenskou výstavu. Těším se na vás.

Expozice včelařství na tradiční posvícenské výstavě

Každoroční únorové mistrovství KCHKMP

Za KCHKMP Stanislav Javůrek, místopředseda klubu

*Místopředseda KCHKMP
Ing. Stanislav Javůrek*

U příležitosti výročí 100 let ZO ČSCH Holice jsem byl požádán o pár slov na téma spolupráce Klubu chovatelů králíků masných plemen a ZO ČSCH Holice.

Úvodem bych chtěl náš klub lehce představit.

V současnosti klub spojuje chovatele králíků novozélandských bílých, kalifornských, burgundských, kuních velkých, siamských velkých a nitranských. Náš klub patří mezi největší králíkářské kluby v České republice s cca 120 chovateli a ročně zaregistruje cca 4000 králíků. Klub pořádá pravidelně dvě speciální výstavy u vás v Holicích a Nezvěsticích na Plzeňsku.

Klub byl založen skupinou nadšených chovatelů 19. ledna 1980, kteří se sešli v Praze v restauraci u Kazdů. Zde byl zvolen předsedou Ladislav Janíček. On a všichni zakládající členové vykonali poctivý kus práce, na který se dalo dále navázat. První speciální výstava se konala ve Šternberku, kde vystavovalo 91 vystavovatelů. Následovaly dvě výstavy v Kunovicích, kde vystavovali společně členové českého a slovenského klubu. Velký podíl na rozvoji klubu a zlepšení chovu našich plemen měl ing. Oldřich Chalupa, který zajistil dovoz zvířat novozélandských bílých, kalifornských a burgundských, a tím přispěl k rozšíření krevních linií v chovech členů klubu. Od roku 1982 se stal předsedou Oldřich Juřina. Pod jeho vedením se začaly pravidelně konat speciální výstavy. Nejprve v Praze v Holešovické tržnici a poté od roku 1991 v Holicích. Za jeho vedení se výroční členské schůze konaly v Praze v restauraci u Fleků.

Zde byly položeny základy klubové soutěže a typizace. Typizační kódy sestavil ing. Jaroslav Fingerland. Po desetiletém vedení klubu Oldřich Juřina předal v roce 1992 vedení klubu do rukou Ladislava Kašpara, který byl strůjcem konání speciálních klubových výstav v chovatelském areálu v Holicích. Od té doby se jarní speciální výstavy KCHKMP konají v Holicích každoročně.

Náš klub byl založen, jak jsem již uvedl, v roce 1980. V měřítku trvání holické organizace je to pouhých 40 let, ale jsem si vědom, jaký kus práce jsme za tu dobu museli odvést, a proto smekám před holickými chovateli, co za těch 100 let dokázali. Vybudovali a soustavně udržují krásný chovatelský areál, který dobře využívají pro výstavní účely. A náš klub zde našel otevřenou náruč a cítí se tu jako doma.

Já osobně nejsem zakládajícím členem Klubu chovatelů králíků masných plemen. Organizovaným chovatelem jsem od roku 1982 a členem KCHKMP od roku 1986. Už předtím jsem choval kalifornské králíky a příležitost vidět a případně koupit kvalitní chovné zvíře byla již tehdy v Holicích. Holické výstavy jsem velice rád navštěvoval ještě jako nečlen, a proto jsem v roce 1986 vstoupil do klubu. Od té doby si neumím

Starosta města Holice Mgr. Ondřej Výborný předává ocenění nejlepšímu. Cenu přebírá Ladislav Kašpar.

představit únor bez Mistrovství klubu v Holicích. Původně to pro mě byla především zábava a získávání rozumu od zkušenějších chovatelů, později i práce s přípravou z pozice jednatele či místopředsedy klubu.

Ve středu večer či čtvrtek ráno je potřeba přivést do Holic králíky. Čtvrtek je věnován posuzování, v pátek se typizuje a připravuje katalog. Večer proběhne výborová schůze a přátelské posezení. V sobotu je vlastní výstava a výroční členská schůze. Vše ve spolupráci nás „klubáků“ a členů ZO. Holičtí chovatelé nám poskytují mimořádný servis v podobě přípravy výstaviště, klecí a krmení, provádí prodej zvířat, delegují garanty výstavy a zajišťují občerstvení. Většina z nás ve svých domácích organizacích tak dobré podmínky nemá a tak Holice považujeme za své domácí hřiště.

Rád bych také zmínil skutečnost, že náš celostátní klub má od poslední přeregistrace oficiální sídlo právě v Holicích. Dobře si uvědomujeme, že spolupráce na této úrovni je zásluhou především

přítele Ladislava Kašpara. Je dlouholetým předsedou klubu, výborným chovatelem a organizátorem, má kontakty na vedení města i kraje a umí tak zajistit společenskou úroveň klubových výstav, z nichž některé ročníky se konaly jako středoevropské. Mezinárodní účast na Mistrovství klubu v Holicích je už roky pravidlem.

Současná nákazová situace nám nepřeje. Letošní ročník se bohužel nemohl konat, přesto vidím budoucnost spolupráce ZO Holice a KCHKMP optimisticky. V holičské ZO se prosazuje mládí, mám na mysli Aleše Valentu a další, jako Dášu Bachurovou, Pavla Syrůčka či Martina Kaplana, kteří jsou také členy našeho klubu. Nejenom oni, ale všichni členové ZO jsou velmi aktivní, a to mi dává naději do dalších let. Tímto všem členům základní organizaci Holice děkuji za spolupráci a přeji do dalších let hodně zdraví a radosti z odchovů.

Využíváme i prostory umělecké školy Karla Malicha, kde proběhla slavnostní VČS klubu ke 40. výročí

První patro výstaviště plné králíků masných plemen

XXX. mistrovství klubu masných plemen

v Holicích

sobota 12. 2. 2022

8.00 – 14.00

Spolupráce ZO Holice a Klubu chovatelů Německých výstavních holubů

Za klub chovatelů NVH předseda Jiří Studýnka ze Štengaru

2019 Autor článku Jiří Studýnka při převzetí poháru vítěz memoriálu Oldřicha Suchomele

Přátelé, rád bych vás předem v krátkosti seznámil se samotným klubem chovatelů NVH, než se na dlouhé roky jeho jméno spojilo s městem Holice v Čechách v Pardubickém kraji.

Klub chovatelů NVH, založený v roce 1955 brněnskými a okolními holubářskými nadšenci v tehdeším Československu, pořádal klubové speciální výstavy v různých brněnských městských částech. A ta poslední se konala v Brně - Chrlících v roce 1980 v prostorách spotřebního družstva Jednota.

Pořádání takzvaných sdružených speciálních výstav holubů bradavičnatých plemen, jejíž součástí bylo i vystavování v té době velmi populárního plemene německých výstavních holubů, tak to byl přátelé projekt, který prosadil přítel Slavibor Petržílka. Tehdy vykonával funkci tajemníka ÚOK chovatelů okrasných a užitkových holubů ČR s úmyslem propagovat plemena nedostatečně populární, málo rozšířena a zařazena do skupiny bradavičnatých plemen tak, jako jsou angličtí - Dragouni, Kariéři, Indiáni a bagdety - Moravské, České, Ostravské, Norimberské, Francouzské, Štajnhamské, Španieři atd. V prosinci 1981 proběhla I. celostátní výstava

sdržených bradavičnatých plemen v Kunovicích u Uherského Hradiště, ale dopadla z důvodu neúčasti mnoha klubů fiaskem. V lednu 1982 se uskutečnila ještě samostatná 26. speciální výstava klubu chovatelů NVH v Hradci Králové - v Plačicích.

Holický výstavní areál byl slavnostně uveden do provozu 13. září 1982. Zde našly některé holubářské chovatelské kluby zázemí na pořádání svých speciálních klubových výstav. Přátelé, možná stojí za zmínku, že v tom období zastával přítel Slavibor Petržílka funkci generálního sekretáře ÚV ČSCH a vážou svého slova, osobního kreditu a svým skromným dílem přispěl k tomu, že za svazové finanční pomoci mohl být chovatelský areál dostavěn do dnešní podoby. Areál je současnou generací tamních obětavých funkcionářů udržován v provozuschopném stavu a dále zvelebován. Slavibor se v tom období při vykonávání své funkce GS podílel na prosazování mnoha projektů pro výstavbu chovatelských zařízení po celém území Čech, Moravy a Slezska.

I po nezdaru v pořádání I. sdružené výstavy příteli Slaviboru Petržílkovi jeho projekt o sdružených výstavách přece jenom vyšel a naplnil se zhruba na dobu 20 let a to uspořádáním II. celostátní výstavy holubů bradavičnatých plemen, která se konala 13.11. - 14. 11. 1982 v Holicích. Předsedou klubu NVH byl v letech 1978 - 1985 př. Miloš Čech, rodák z jižních Čech z obce Strunkovice nad Blanicí, který našel druhý domov na jižní Moravě ve Vítovicích u Vyškova. Započala éra speciálek, pořádaných v holickém výstavním areálu. Výjimkou byl rok 1987, kdy výbor ZO Holice požádal Klub bradavičnatých plemen o uspořádání VII. celostátní výstavy mimo Holice z důvodu přístavby holického areálu. Tato speciálka se konala na Brněnsku pod Mohylou Míru v chovatelské hale ZO ČSCH v

Újezdě u Brna. V roce 1988 se natrvalo vrátily speciálky do Holic - to bylo za předsednictví Pavla Pazdery, rodáka z Vedrovic u Znojma, který byl předsedou klubu NVH v letech 1986-1990, dále za Oldřicha Suchomela z Újezdu u Brna, který byl předsedou v letech 1990-1996 a za Františka Dvořáka z Holic, který byl předsedou klubu v letech 1996-2007.

2019 - Přátelé z klubu vzpomněli 10. výročí úmrtí svého předsedy Františka Dvořáka

Tak jako přítel Miloš Čech nežije ani Pavel Pazdera. Posledním dvěma předsedům klubu jsem přednesl za klub chovatelů NVH nekrolog na jejich poslední cestě. Příteli Františku Dvořákovi v dubnu 2009 v pardubickém krematoriu a příteli Oldřichu Suchomelovi v říjnu 2018 v kostele sv. Petra a Pavla v Újezdě Brna. Speciální výstavy bradavičnatých plemen holubů byly společně až do konání 22. celostátní výstavy v roce 2002. Členové klubu chovatelů NVH rozhodli konat speciálku samostatně z důvodu nevhodného umístění holubů ve dvou řadách nad sebou, čímž byli holubi, umístění ve spodní řadě, ve velké nevýhodě při posuzování. Kapacita holické haly byla nedostatečná pro přihlášených 1250 ks holubů daných plemen. Dále i v prostorách suterénu holické haly byly časové problémy v konání schůzí a posezení jednotlivých vystavujících chovatelských klubů. Proto v roce 2003 byla speciálka NVH již samostatná a tomu je dodnes i za předsedy klubu šaubů Jiřího Studýnky ze Šitbořic, který je předsedou od roku 2007.

Přátelé, až do roku 2009 jsme do Holic jezdili kromě speciálek i na prvomájová setkání. Po

úmrtí přítele Františka Dvořáka se tato setkání stáhla do Újezdu u Brna, kam jezdíme doposud. V roce 2009 jsem dostával i podněty k odchodu z Holic a pořádání speciálek na jiném místě. Bylo mojí povinností tento návrh zvážit a přednést avizovaný požadavek na změnu místa konání speciálek několika členům na VČS. Dnes, s odstupem času, mohu konstatovat, že jsem tomu rád, že členská základna klubu NVH v tu dobu nevyslyšela jednotlivce o změně místa pořádání speciálních výstav klubu NVH. K tomu není co dodat, těžko bychom u nás hledali místo, kde bychom spádově vyhověli všem členům klubu a nakonec cílem výboru klubu vždy bylo vše vést na vysoce odborné holubářské a kamarádké úrovni a to Holice doposud naplňují.

Přátelé, výstavy vždy byly a nadále jsou organizovány s příkladnou pečlivostí a pro všechny zúčastněné znamenají vyvrcholením chovatelské sezóny, ale i další holubářské zážitky, jakými jsou vyhodnocení speciálky při členské schůzi, předávání ocenění v podobě 28 ks pohárů za získání titulů „Šampion“, 35 ks pohárů za udělení „Čestná cena“, pohár „Vítězný holub“ a pohár „Vítězná holubice“. Dále jsou vyhodnoceny soutěže s udělením vkusných diplomů za vítěz -MK, S5, SV a v sudých letech SCH, jedná se asi o 80 ks diplomů. Oslavencům za jejich životní jubileum kulaté či půlkulaté v daném roce jsou předána vkusná blahopřání. Jsou zde období, kdy je členům udělováno i Čestné uznání. Přátelé, v neposlední řadě jsou zde i memoriály a to od roku 2009 Memoriál Františka Dvořáka v barvě „BÍLÁ“, od roku 2016 Memoriál MVDr. Ladislava Svatoše v barevném rázu „STRAK“ a ten třetí je Memoriál Oldřicha Suchomela v barvě „ČERVENÁ“, které jsou dotovány putovními poháry. Proto je nutný adekvátní časový prostor pro členskou schůzi, posezení s kamarády, vedené debaty a zkušenosti z chovu šaubů, výměna nebo nákup chovného materiálu pro doplnění a nebo založení chovu. Večerní posezení při živé hudbě se zpěvem při kvalitním občerstvení a konzumaci lahodným moku, tak to přátelé nemá chybu. Ovšem rok 2020 a neuskutečnění jubilejní 65. speciální výstavy ze známých důvodů, na kterou jsme se zodpovědně a

2014 Přátelská atmosféra v klubu byla je a bude.
Posezení v suterénu holického areálu.

dlouhodobě připravovali, se zapíše černým písmem do historie klubu chovatelů NVH !!! Uběhla řada významných let a v roce 2021 snad, pokud nám to dovolí objektivní důvody dané celospolečenskou pandemickou situací, tak v Holicích uspořádáme již 66. speciální výstavu klubu NVH a na půdě holické ZO budeme bezmála 40 roků. Přátelé, to domácí prostředí, co pro nás za ta léta připravovali a připravují přátelé Dvořák, Šrom, Drašner, Karel, Skutil, Sedlák, Kropáček, Faltys, Krpata, Tesař, Uhlíř, Kašpar, Voříšek, Vaculík atd. ale především předsedové ZO ČSCH Holice, přátelé Josef Sedlák, František Dvořák a v posledních letech především přátelé Ladislav Kašpar, Aleš Valenta, tak to v připravenosti výstavního areálu včetně klubovny pro práci klubového výstavního výboru, dotování čestných cen, zajišťování noclehů pro naše družební přátele z Německa, dále prostor pro trhy a parkování osobních automobilů, tak to přátelé nikdy nemělo chybu a oni obětovali pro naši klubovou činnost spoustu osobního volna a za to vám všem přátelé patří naše upřímné poděkování !

Přátelé, jenom něco málo o mé osobě, která je ve stálém kontaktu s vedením holické ZO, to abyste byli v obraze. V klubu chovatelů NVH budu na podzim 25 let a z toho jsem doposud ve funkci předsedy klubu NVH 14 roků, jsem nejdéle sloužícím předsedou od založení klubu chovatelů NVH v Brně v roce 1955. Členem ZO ČSCH Šitbořice jsem od roku 1968 a předsedou místní ZO již 12 roků. Holuby různých plemen chovám od roku 1962. První šaubu jsem si pořídil v roce 1965 ale natrvalo

jsem u nich zakotvil až v roce 1976. Roky jsem stál mimo klub NVH ale navštěvoval jsem pravidelně speciálky pořádané klubem v městských částech Brna. Prostřednictvím klubovek jsem poznal, jako jeden z mála členů klubu NVH, mnoho předsedů klubu vizuálně, některé i osobně.

Po mém zvolení předsedou klubu chovatelů NVH v roce 2007 jsem navštívil všechna bydliště brněnských i mimo brněnských bývalých předsedů klubů z důvodu zajištění historických materiálů, dokumentů, pro potřebu klubu. Ne všude jsem se setkal s pochopením a s pozitivním přístupem i ochotou mému požadavku vyhovět. Někteří chovatelé již nežili, řada z nich již nechovala šaubu z důvodu stáří, nemoci nebo zrušení chovu pro nelibost spolubydlících jako např. Eduard Vepřek atd., ale stále jsem je potkával na chovateli velmi oblíbeném zaniklém trhu v Brně, Slatině na ul. Řípské, směrem k Tuřanskému letišti. Ještě dva žijí a jsem s nimi v kontaktu a to přítel František Matoušek, r.nar. 1933, předseda klubu 1967-1976, který bydlí v Náměšti nad Oslavou a přítel Miloš Paseka, r. nar. 1949, předseda klubu 1976-1978, který bydlí v Brně - Líšni. Přátelé, pravidelná výborová komunikace, Studýnka, Vidner, Lacina, je na místě, protože se řeší aktuální otázky kolem termínů klubových akcí a dále kolem chovatelsko-holubářské dění v současné pandemicky nevyzpytatelné době. Důkazem toho jsou neustálé změny termínů konání májového setkání na klubem, podaných pozvánkách pro veřejnost v chovatelské inzerci Fauny, klubových chovatelských stránkách NVH.

Přátelé, nechal jsem si záměrně prostor pro přítele Josefa Šroma, člena naší ZO Holice. Je to osobnost klubu NVH a jeho osobní zodpovědný přístup k našim požadavkům na zabezpečení provozních úkolů speciálních výstav je plněno vždy a každoročně svědomitě s plným nasazením. Od příjezdu prvních vystavovatelů ve čtvrtek kolem 13.00 hodiny až po sobotní večerní vyprazdňování klecí a vydávání šaubů je stále v permanenci. Po dva dny jako hlavní garant výstavy se svými pomocníky odvádí perfektní práci, která je založena v době klidu na krmení, napájení, úklidu výstavní plochy a při otevření výstavy a v jejím průběhu má na starost pohlídat

návštěvníky z řad polské komunity, dále výdej prodaných holubů a těch není málo, dle prokázaného zaplacení přes pokladnu. Pepík Šrom je prostě momentálně nepostradatelná osoba pro klub NVH a naše každoroční telefonická domluva na zabezpečení průběhu speciální výstavy od prvního příjezdu členů klubu až do sobotního večera končí jeho kamarádkou odpovědí -provedu dle přání! Máme k sobě jako bývalí zemědělci, i když každý v jiném oboru, hodně blízko, proto jsem již v začátcích našeho poznání nabyt dojmu, že můžeme být i dobří přátelé a tak se i stalo a za to jsem velice rád. Na jedné straně je to Pepík Šrom a k těm na tu druhou stranu neodmyslitelně patří ing. Miroslav Vidner, dlouholetý jednatel klubu chovatelů NVH. To je přítel žijící legenda! Když jsem uvedl přítele Vidnera s akademickým titulem, tak těch členů s titulem Ing. Mgr. MVDr. máme v klubu šaubů několik .

Poděkování holickým přátelům jménem takových osobností klubu NVH, jako jsou přátelé Vířa Pospíšil, Mirek Vidner, Jenda Hruška, Sláva Petržílka, Pavel Janda, Ludvík Hora, Pepík Šrom, Ivan Oravec, Dušan

Čachotský, Pepík Ungrád, Jenda Zubr, tak to musí mít svoji váhu! K těmto klubovým osobnostem se přidává i současný výbor klubu NVH - přátelé Jiří Studýnka, František Toman, Miroslav Vidner, Josef Lacina, Ladislav Střešňák, Miroslav Švob, Vladimír Cupák, Jaroslav Lebloch, Josef Ungrád a Pavel Janda. Připojují se i významní členové klubu NVH přátelé Burián, Bayer, Rychlý, Procházka, Hedvíček, Žák, Obrtlík, Rousek, Kuffa, Latečka, Topor, Smola, Starý, Teichman, Jendryšek, Krs, Grof, Drábek, Banáš, Žalčík, Oberajtr, Pazderka, Pitaš, Hanus atd.

Přátelé, znovu opakují, že jako klub chovatelů německých výstavních holubů bychom vám chtěli pogratulovat k vašemu výročí a zároveň vám poděkovat za váš přístup ke klubu chovatelů NVH.

Určitě si za svoji činnost zasloužíte od ÚV ČSCH udělení ocenění „ČESTNÉ VLAJKY“. Přejeme Vaší základní organizaci ještě mnoho dalších úspěšných let v činnosti, členům pevně zdraví, spoustu chovatelských zážitků, výborných výsledků v hobby chovech i na výstavách všeho typu a těšíme se na další spolupráci.

Chovatelské úspěchy okresu Pardubice na krajské a celostátní úrovni po roce 2000 a s tím spojený podíl členů ZO Holice

Zpracoval František Svatoň, předseda Krajského sdružení ČSCH a jednatel okresu Pardubice, člen ZO Pohřebačka

*František Svatoň
předseda Krajského
sdružení a jednatel okresu
Pardubice*

Při oslavě kulatých a významných výročí si připomínáme předešlá období a prožité významné momenty s úspěchy kolektivu i jednotlivců.

U příležitosti oslav 100. výročí založení ZO Holice bych chtěl jako jednatel okresu Pardubice a předseda Krajského sdružení ČSCH přiblížit úspěšné období

novodobých krajských a celostátních výstav, k němuž výrazně přispěli i holičtí chovatelé.

Počátkem roku 2002 rozhodl Ústřední výbor ČSCH vytvořit na základě vzniku krajů krajské koordinační aktivity ČSCH jako partnera krajským úřadům v rámci spolupráce se státními orgány a možnosti organizovat krajské výstavy s případnou podporou krajského orgánu.

Jelikož většina okresů nově vzniklého Pardubického kraje byla zvyklá na určitou vlastní spolupráci v územním celku, nový způsob součinnosti a sdružování se rozbíhal s menším zájmem. Až schůzka, svolaná v roce 2005 právě do Holic, na níž byli přítomni zástupci okresů SY, CR, ÚO a PA, dala určitý impuls ke spolupráci a k diskuzi o krajské výstavě. Následně bylo ustanoveno vedení krajského koordinačního aktivu v čele

s Františkem Svatoněm a Dušanem Barcuchem a byli nahlášení zástupci jednotlivých okresů. Další jednání proběhlo na Krajském úřadě v Pardubicích za účasti představitelů okresů, radního Ing. Petra Šilara (současného senátora), odpovědným za zemědělství a venkov, s představou vzájemně se poznat a projednat uspořádání 1. krajské výstavy v Holicích s dohodou, že následné přehlídky uskuteční dle možností další okresy. Holice byly vybrány jakožto zkušený pořadatel mnoha dřívějších výstav a organizace vlastníci velmi pěkně vybudované zázemí s halami. Bohužel i přes snahu se plánovaná výstava v roce 2006 neuskutečnila z důvodu výskytu ptačí chřipky H5N1 a byla odsunuta do r. 2007. Vše směřovalo k uskutečnění krajské výstavy v Holicích 19. - 20. 10. 2007, ale v průběhu roku došlo k opětovnému značnému výskytu ptačí chřipky ve velkochovu

XI. krajská výstava v Lanškrouně, rok 2017, zástupci pardubického okresu po převzetí ocenění

Tisová, takže konání bylo opět nejisté. Nakonec se díky velké snaze holických chovatelů 1. krajská výstava v roce 2007 uskutečnila dle přijatých podmínek a propozic, které s určitou obměnou platí

XIII. krajská výstava v Litomyšli, přítel Zdeněk Slezák přebírá ocenění od Michal Kortyše, senátora, náměstka hejtmána Pardubického kraje a radního města Litomyšle

dodnes. Dá se říci, že okres Pardubice a krajský koordináční aktiv byl jedním z průkopníků spolupráce a od něj získávaly informace a čerpaly zkušenosti další vznikající koordináční aktivity v krajích. Výstava v Holicích s hlavním koordinátorem Ladislavem Kašparem a mnoha pomocníky představila v té době rekordních 1325 ks zvířat (králíci, holubi a drůbež) od 167 vystavovatelů s doprovodným programem a s účastí 420 návštěvníků. Zvítězil okres Chrudim. Okres Pardubice obsadil 2. místo za úspěchy jednotlivců, na nichž se získáním vítězných kolekcí podíleli králíkáři Ladislav Kašpar, Jiří Provazník a mladý chovatel Stanislav Valenta, ziskem čestných cen králíkář Karel Valenta, holubáři Jaroslav Skutil, Zdeněk Uhlíř, Jaroslav Čapek a drůbežář Matěj Pfeifer.

Spolupráce okresů pokračovala dál a důležité bylo v pověřeném okrese najít vhodnou organizaci a místo se zázemím pro uspořádání výstavy. Ne všechny spolupracující okresy nacházely vyhovující prostory i organizátory. Mohl bych rozebírat další místa konání výstav, s různými specifiky, kterých bylo už 14 za dobu existence spolupráce okresů a krajského koordináčního aktivu, který se po volbách v roce 2018 v souladu

s novými stanovami přeregistroval na Krajské sdružení ČSCH. Byla by to nepřehledná škála čísel a jmen s úspěchy, které nelze všechny jmenovat s tím, že nechci na někoho zapomenout a popisovat řadu údajů. Pouze připomenu data a místa konání následných krajských výstav jdoucích po sobě: r. 2008 Svinčany, 2009 Bylany na Chrudimsku, 2010 Choceň, 2011 Svinčany, 2012 Polička, 2013 Hlinsko, 2014 Holice, 2015 Polička, 2016 Hlinsko, 2017 Lanškroun, 2018 Přelouč, 2019 Litomyšl a 2020 Hlinsko. Je to celá řada míst, kde pořadatelé se zástupci okresů svým úsilím připravili podívanou pro chovatele a veřejnost včetně mládeže a dětí, připravili soutěže vystavujících s doprovodnými programy a prezentovali zajímavosti z místa konání.

Pokud si přibližujeme činnost holických chovatelů ve spojení s krajskými výstavami, nelze opomenout rok 2014 s druhou přehlídkou v Holicích po sedmi letech. Na této výstavě bylo k vidění 933 zvířat od téměř 150 vystavujících chovatelů. Triumfem bylo vítězství chovatelů okresu Pardubice ve všech odbornostech (králíci, holubi a drůbež) včetně celkového vítězství. Zde je na místě zhodnotit podíl holických chovatelů na velkém úspěchu na výstavě spojené s oslavou výročí. V odbornosti králíci jako 3. nejlepší kolekci výstavy měl Zdeněk Slezák na tříslové černé, v odbornosti holubi 2. nejlepší kolekci získal František Kašpar na české staváky žluté sedlaté, v drůbeži primát Šampióna a nejlepší kolekci na perličky obdržel Matěj Pfeifer. Holičtí chovatelé, jakožto pořadatel výstavy, měli nejpočetnější zastoupení zvířat. Dalšího celkového vítězství i v jednotlivých odbornostech bylo dosaženo okresem Pardubice na výstavě v Lanškrouně a v Přelouči. Z posledních konaných krajských výstav nelze nevpomenout na výstavu v Litomyšli, kde získal 2. místo v soutěži kolekcí drůbeže Matěj Pfeifer a v soutěži králíků získal Zdeněk Slezák titul Šampión se stejným počtem bodů jako vítěz. Dále na této výstavě získal holubář Ing. Jaroslav Krupka Šampióna a MCH David Valenta vítězství v soutěži ml. holubářů. Následný rok v Hlinsku byl udělen na holuby titul

Šampion Vladimíru Čepovi, ocenění nejlepší kolekce bylo uděleno MCH Tadeáši Čepovi, 2. nejlepší kolekce Jaromíru Kropáčkovi a stejné hodnocení dostal Matěj Pfeifer na drůbež.

S krajskými výstavami souvisí i zastoupení okresů na výstavě celostátní v posledních letech konané převážně na výstavišti v Lysé n. Labem. Historie kolektivních úspěchů okresu Pardubice s významným přispěním holických chovatelů, nejpočetnější organizace v okrese se začala psát v roce 2014, kdy byl vyhlášen ústředím svazu nultý ročník soutěže okresů. Jelikož okres Pardubice má dobré zkušenosti s výběrem chovatelů a zvířat na krajské výstavy, výbor okresu vyzval spolky k účasti na této prestižní celorepublikové akci. Výzva se setkala s pochopením a snahou uspět, což se podařilo ve formě zisku 3. místa v tomto nultém ročníku, celkového 4. místa v roce 2015 při prvním ročníku, opětovně 3. místa v roce 2016, druhého místa v roce 2017 a v následných letech 2018 a 2019 okres získal prvenství z 27 účastníků

Expozice králíků na celostátní výstavě v Lysé nad Labem

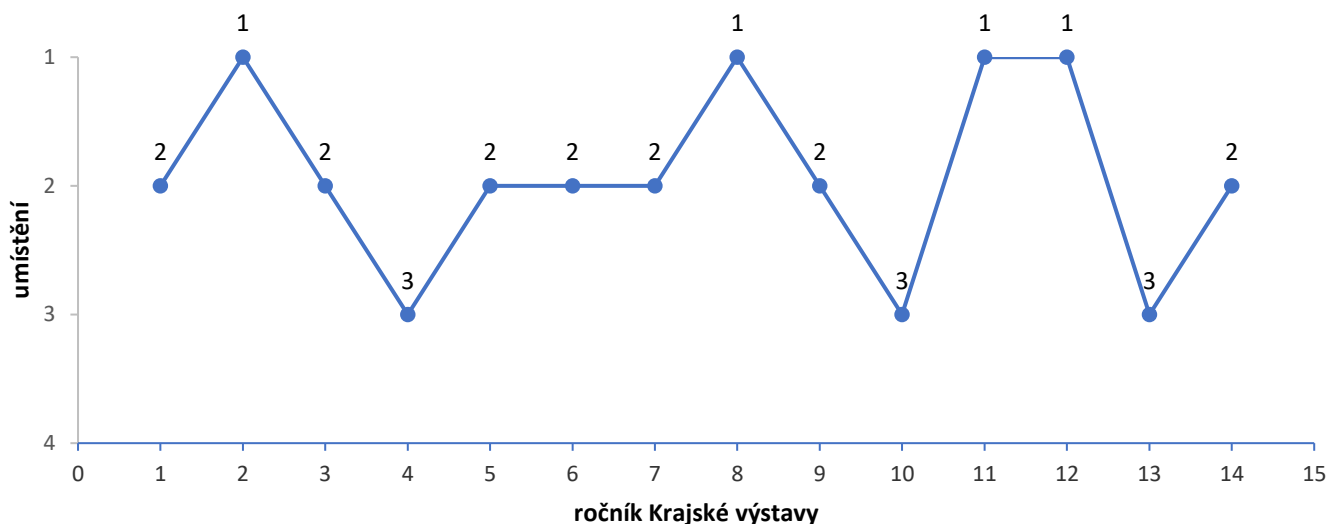
v soutěži s finanční i hmotnou odměnou. Je nesmírně potěšitelné přebírat veřejné ocenění a gratulace i s trochou závisti přihlížejících. Na ročník 2020 jsme se opět připravovali už z důvodu, že obhajoba je podstatně složitější, ale vše zarazila pandemie koronaviru.

Je zde na místě v případě oslavy výročí ZO Holice opět vyčíslit její podíl na úspěších. Bez nadsázky lze říci, že holičtí chovatelé reprezentovali vždy

s velkým počtem zvířat ve všech třech hlavních odbornostech a získali i mnoho ocenění. Dovolím si jmenovat z mého pohledu ta rozhodující: rok 2014 Zdeněk Uhlíř udělení Šampiona na českou bagdetu černou šupinatou, rok 2016 Ladislav Kašpar ocenění kolekce českých černopesíkatých králíků přiznaným titulem Šampion, Mistr ČR a pohárem na nejlepší zvíře, ocenění Šampiona ČR získal i Jaromír Kropáček na českou bagdetu. V roce 2017 kvalitu chovu potvrdil opět u stejného plemene Ladislav Kašpar obdržením Mistra ČR a Ing. Jaroslav Krupka oceněním Šampion na holuba č. bagdetu černého čápka. Nadšení a zájem holických chovatelů prezentovat okres i ZO na republikové úrovni pokračoval v dalším roce 2018 vystavením zvířat od 9 chovatelů z 25 za okres a ziskem ocenění Šampion s 98 body u Matěje Pfeifera na drůbež australka černá a opětovným úspěchem Ladislava Kašpara. Celostátní výstava a soutěž roku 2019 byla z Holic obelána 16 kolekcemi od 11 chovatelů z 27 vystavujících za okres. Toto vystoupení lze považovat za dosud největší úspěch, kdy 7 vystavovatelů z Holic získalo některou z cen. Nejvíce je asi ceněné u Matěje Pfeifera udělení Šampiona na krůty, čestné ceny na drůbež australka a získání třech různých pohárů, včetně vítězného na dané plemeno. Další významné ocenění též v podobě Šampiona obdržel Jaromír Kropáček a Ladislav Kašpar, čestnou cenu na holuby Jaroslav Skutil, Ing. Jaroslav Krupka a na králíky Pavel Syřůček.

Je zajímavé po letech studovat starší katalogy, přiblížit si atmosféru fotografiemi a vzpomínat i těch, kteří se zasloužili o úspěch, ale už mezi námi nejsou. Odkaz je naplňován - tímto bych chtěl uzavřít svůj příspěvek k výročí holické organizace, týkající se účasti na krajských a celostátních výstavách, která byla a určitě bude i nadále bohatá a příkladná s přihlédnutím k početné členské základně. Chtěl bych za vedení Krajského sdružení ČSCH i okres poděkovat holické organizaci, jednotlivcům, i všem, kteří nebyli jmenováni mezi řádky, popřát hodně úspěchů v činnosti, potřebné zázemí s trochou štěstí v chovu a předně pevné zdraví.

Pořadí okresu Pardubice na Krajské výstavě

Dekáda kroužku králičího hopu

Zpracovala Olga Frymlová, členka výboru ZO

Po roce 2010 se v ČR začíná prosazovat aktivita s názvem „Králičí hop“. Jedná se o sportovní soužití člověka a králíka. U nás v Holicích jsme patřili k průkopníkům. Již v roce 2012 ZO ČSCH Holice vytvořila odbor mládeže a nabídla zájemcům trénink v králičím hopu. Celý rok jsme pak testovali zájem o tento sport. Byla jsem pověřena vedením kroužku. Zdál se mi příjemným zpestřením chovatelské práce mladých lidí. Králičí hop umožňuje zabývat se králíky nejen po stránce jejich exteriéru, ale i po stránce jejich fyzických schopností. Je to příležitost, jak trávit s králíky aktivně volný čas. Chovatelé ZO Holice založili kroužek králičího hopu a umožnili

Rok 2015 – závody Holický dup skupina dívek v kroužku králičího hopu

mladým chovatelům rozvíjet tento sport ve výstavní hale chovatelského areálu, zakoupili nezbytné pomůcky jako jsou koberce a závodní překážky. Povedlo se nám vytvořit početnou skupinu zapálených mladých děvčat, které se pravidelně scházely. Po mnoha hodinách tréninku začaly od roku 2013 pravidelně navštěvovat závody v České republice a také se často umísťovaly na stupních vítězů. V této skupině vznikla velmi dobrá parta, k hlavním pilířům patřily Natálie Moravcová, Natálie Kubelková, Adéla Kloučková, Kateřina a Simona Králový a Michaela Dvořáková.

Od roku 2014 všichni zájemci vstoupili do ZO ČSCH Holice a zároveň do Klubu králíčího hopu. Jako reprezentanti ZO ČSCH Holice se hned na turnaji o pohár města Chotěboře umístili na prvních třech místech. Úspěchy pokračovali i v následujících letech, i když se pomalu a jistě objevovala na stupních vítězů konkurenční tréninková centra.

Dalším velkým krokem bylo vytvoření vlastního turnaje v králíčího hopu s názvem „Holický dup“ (nejprve Junior Cup Holice). První ročník jsme velmi úspěšně zrealizovali již v roce 2014 a na to jsme navázali dalšími pěti úspěšnými ročníky.

Na jedné straně nás těšily úspěchy a zájem mládeže o králíčí hop, na druhou stranu nás to zavazovalo k

neustálému zajišťování podmínek tréninku. Což bylo dosti náročné skloubit s osobním životem.

Přínosem pro činnost holického kroužku Králíčího hopu byl příchod tatínka jedné z dívek, který spojil svůj volný čas s králíčího hopem a začal kroužek vést. Byl jím Miloslav Sedláček, který si udělal i rozhodcovské zkoušky a aktivně pracoval v Klubu králíčího hopu. Velkou podporou mu byla i jeho manželka Helena Sedláčková, která se také aktivně podílela na chodu kroužku. V tu dobu kroužek úspěšně reprezentovala na závodech jejich dcera Kristýna.

Kroužkem za ty roky prošlo cca 20 dětí, které díky němu získaly kladný vztah k zvířatům a zodpovědnost o ně. Vždy jejich vystupování při dnech Holicka a posvicenské výstavě sklízelo velký zájem dětských návštěvníků i jejich rodičů.

Bohužel se po čase manželé Sedláčkovi rozhodli práci v kroužku ukončit. Nastalo hledání pokračovatele, který by pracoval opět bez nároku na odměnu. Nejednalo se jen o trénování a práci s dětmi, ale i o úklid velké haly před a po tréninku. Práce se musela skloubit s probíhajícími výstavami a s částečným obsazením haly výstavními klecemi. Celý rok odbor mládeže pokračoval v organizování tréninků králíčího hopu neoficiální cestou pod vedením samotného předsedy ZO ČSCH Holice Aleše Valenty a rodičů. Neměli jsme trenéra splňujícího podmínky Klubu králíčího hopu. A to bylo důvodem odchodu i dalších členů.

Vedení ZO ČSCH Holice již nechtělo přistupovat na nepřiměřená pravidla a požadavky ze strany Klubu králíčího hopu a činnost kroužku králíčího hopu v roce 2020 ukončila.

Bohužel se nám za celý ty roky nepodařilo nikoho z králíčího hopu přivést ke skutečnému chovatelství. Což bylo po celou tu dobu cílem.

Závěrem chci poděkovat zastupitelům města Holice za finanční podporu kroužku a turnaje „Holického dup“.

Rok 2018 paní Sedláčková při předvádění králíčího hopu při posvicenské výstavě

Ladislav Kašpar, ikona holického králíkářství

Ladislav Kašpar vzpomenu na svoje začátky

Ladislav Kašpar, mnoholetý předseda, nyní místopředseda ZO Holice

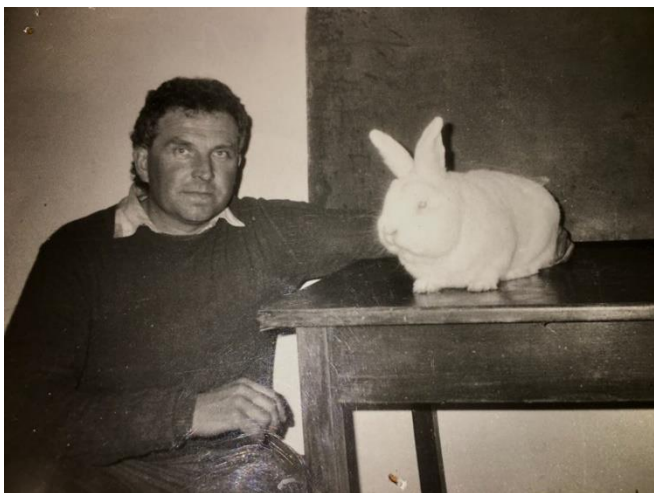
Co mě tak ovlivnilo, že jsem chovatelem? Asi to, že jsem se narodil v menším statku a do mých osmi let jsme bydleli s rodiči a sourozenci v tomto místě u babičky. Pamatuji se, že ve stáji byla koza, dva koně a dvě krávy. Už jako malinký kluk jsem jezdil se strýcem na pole, tehdejší záhumenky. Vždy mě moc bavila práce na poli a u zvířat. Samozřejmě jsem jako malý kluk všude šmejdil a také jsem zjistil, že na půdě stodoly je holubník. Ne ledajaký holubník, ale krásný vybavený se vším, co holubi vyžadují, jen je tam nastěhovat. Babička mi vše osvětlila, děda byl chovatelem poštovních holubů, zemřel za okupace a jeho dědictví zde zůstalo. Jelikož byl holubník zhruba 8 metrů vysoko, často jsem pokukoval z vikýře a jednoho dne jsem ho zapomněl zavřít. Asi za týden jsem zašel do holubníku a v holubníku byl párek holubů. Holubi již seděli na vajíčkách a já jsem uzavřel vikýř a o holuby jsem se začal starat. Každý den jsem je krmil, někdy i několikrát a začal jsem se poptávat po informacích od sousedů holubářů. Když se vyklubala holoubátka, měl jsem obrovskou radost a otevřel jsem vikýř v naději, že si u nás již holubi zvykli. Tak šel čas, holubička již podruhé nenasedla, holoubátka rostla poletovala, až jednoho dne odlétla i s rodiči. Pořídil jsem si proto holoubky pražské rejdiče středozobé od pana Rybína, který bydlel v sousedství a tak začalo mé chovatelství. Babička měla také králíky, no králíky prostě jak já teď říkám příkopovou směs. O ty jsem se také rád staral. Časem jsem si pořídil černou samičku, černí králíci se mi moc zamlouvali. Připustit jsem jí mohl u souseda, pana Sedláka, který choval činčily velké a také mi radil, jak se o králíky mám starat. Učil jsem se možná víc než ve

škole, ale pořád jsem toho věděl málo. Samičky jsem nechával přeskočit vždy po deseti dnech. Jednou se mi stalo, že se samička okotila, v rohu kotce měla krásné hnízdo a o mlád'ata se příkladně starala. Deset dnů později vidím, že má hnízdo i druhém rohu. Myslel jsem si, že si mlád'ata rozdělila, proto jsem je chtěl dát společně. Najednou jsem, ale zjistil, že druhá mlád'ata jsou malinká. Nechal jsem je v hnízdě. Samička odchovala všech 16 mlád'at. Později jsem se literatury dozvěděl proč tomu tak je, i když zpravidla si samičky již druhé mladé nenechají. Byla to prostě dobrá máma! Tak šel čas a běžely roky. Naši se přestěhovali do bytovky, ale byla výhoda, že u této bytovky byl pozemek zhruba 1 hektar a skoro všech 8 rodin zde chovalo králíky. S tátou jsme postavili králíkárnou, která měla 12 kotců a 3 veliké kotce pro samice na okocení. Později jsme dostavěli i výběhy pro mladý dorost. Někdy jsem míval za rok odchováno i 150 kusů králíků. Seno jsme sušili na přilehlých prostorech fotbalového stadionu. Tenkrát byla o pící nouze, vysekávaly se příkopy, remízky a podobně, dnes by to již nikdo nedělal, ani já ne! Stroje nebyly, vše jsme sekali kosou, ale to mi nevadilo. V té době mi bylo zhruba 15 let a začal jsem navštěvovat chovatelské výstavy. U nás v Holicích byly výstavy ponejvíce ve dvoře hasičů a já jsem byl vždy unesen pestrostí plemen králíků. Nádherní

škole, ale pořád jsem toho věděl málo. Samičky jsem nechával přeskočit vždy po deseti dnech. Jednou se mi stalo, že se samička okotila, v rohu kotce měla krásné hnízdo a o mlád'ata se příkladně starala. Deset dnů později vidím, že má hnízdo i druhém rohu. Myslel jsem si, že si mlád'ata rozdělila, proto jsem je chtěl dát společně. Najednou jsem, ale zjistil, že druhá mlád'ata jsou malinká. Nechal jsem je v hnízdě. Samička odchovala všech 16 mlád'at. Později jsem se literatury dozvěděl proč tomu tak je, i když zpravidla si samičky již druhé mladé nenechají. Byla to prostě dobrá máma! Tak šel čas a běžely roky. Naši se přestěhovali do bytovky, ale byla výhoda, že u této bytovky byl pozemek zhruba 1 hektar a skoro všech 8 rodin zde chovalo králíky. S tátou jsme postavili králíkárnou, která měla 12 kotců a 3 veliké kotce pro samice na okocení. Později jsme dostavěli i výběhy pro mladý dorost. Někdy jsem míval za rok odchováno i 150 kusů králíků. Seno jsme sušili na přilehlých prostorech fotbalového stadionu. Tenkrát byla o pící nouze, vysekávaly se příkopy, remízky a podobně, dnes by to již nikdo nedělal, ani já ne! Stroje nebyly, vše jsme sekali kosou, ale to mi nevadilo. V té době mi bylo zhruba 15 let a začal jsem navštěvovat chovatelské výstavy. U nás v Holicích byly výstavy ponejvíce ve dvoře hasičů a já jsem byl vždy unesen pestrostí plemen králíků. Nádherní

Rok 1982 – pomáhá při posuzování na první výstavě v nové hale

Se svoji chloubou králíkem plemene novozélandský bílý

byli novozélandští červení a aljašky. Ty jsem vždy obdivoval u přítele Hreňi, který dělal správce sokola a toto plemeno choval v blízkosti sokolského hřiště, kde jsme hráli fotbal. Mně se ale nejvíc zamlouvali čeští strakáci. Pořídil jsem si samečka a samičku od přítele Jaroslava Horáka, známého holického chovatele. Strakáče jsem choval do vojenské služby. Když se blížil čas rukování, zrušil jsem holuby, které jsem měl u babičky a králíky si vzal na plný úvazek táta. Když uběhly dlouhé dva roky, přišel jsem z vojny domů, oženil jsem se a přestěhoval do rodinného domku k rodičům ženy. Pořídil jsem si samečka novozélandského červeného od přítele Formánka z Koudelky. Byl to nádherný sameček z výborného chovu. Přítel Hreňo mi nechal samičku a já jsem začal s chovem Nč. Měl jsem z králíků velkou radost a opravdu se mi dařilo. Jak to bývá, začaly starosti, přestavovali jsme dům a tři roky uběhly a byl jsem rád, že se mi o králíky starala panímáma, sám jsem na to neměl sílu, byl jsem rád, že jsem usušil trochu sena. Od roku 1977 jsem se začal opět starat o králíky naplno. Červení se mi pořád dařilo. Jeden známý mi přivezl samičku novozélandskou bílou. Prvně jsem jí pustil samečkem Nč. Krásní králíci, krásně rostlí, ale byli to kříženci, to už jsem nechtěl! Na výstavě v Heřmanově Městci jsem si pořídil samečka a měl jsem plemena dvě a tím i málo kotečů. Panímáma i žena mi vycházely vstříc, tak jsem začal králíky rozšiřovat a přistavovat králíčinec. Okolo nás chodil na zahradu Zdenda Štros, který byl u chovatelů ZO Holice a stále mě přesvědčoval, ať k nim jdu. „Co tam budu dělat?“, snažil jsem se mu oponovat. „O králících všechno

vím!“. Trvalo to dva roky, než mě přesvědčil a já vstoupil mezi chovatele. V té době chodili všichni holičtí chovatelé na schůze do hospody v hotelu u U Krále Jiřího. Zde probíhaly nejen schůze, ale i přednášky, ukázky kastrace králíků a podobně. Za několik týdnů jsem zjistil, že o králících vím velmi málo a musel jsem se hodně vzdělávat, poslouchat přátele a kamarády, abych nebyl za blba. Tehdy se začala připravovat i výstavba nového areálu s halami pro chovatele.

Já jsem se snažil zvednout úroveň svých králíků, ale pomalu začali převyšovat Nb. Měl jsem kamarády v Hlinsku, kde žili chovatelé Homoláč a Dopita, který jako první novozélandské bílé do Čech přivezl z tehdejší NDR. Koupil jsem od nich z protekce 5 chovných kusů velmi dobré kvality a užitkovosti a začalo se mi dařit. Pak už to šlo jedno za druhým, na popud tehdejšího špičkového chovatele Nb. přítele Hájka jsem vstoupil do klubu KCHKMP. Přišli funkce v ZO i v klubu a musel jsem se pěkně ohánět. Měl jsem výhodu v tom, že mě v chovatelství ovlivnili chovatelé s velkým

Rok 2000 - Úspěchy se dostavili na všech úrovních

„CH‘, jako přátelé Provazník Fr., Kulhavý Jos., Rolc Jos. a další. Musím také připomenout skutečnost, že jsem měl štěstí, že mě manželka v chovatelství celý život podporovala, bez toho bych nikdy ničeho nedosáhl. V současné době chovám králíky Nb, Ččp a Z.Bíč. Dvacet let chovám ještě holuby černé kingy. Chovatelství mě velice naplňuje a je to moje celoživotní láska, za kterou je skryta každodenní poctivá práce.

Naši členové o sobě prozradili

Josef Branda

Vrchlického 174, 534 01 Holice

Králík - kalifornský

Již jako kluk jsem měl velmi dobrý vztah ke zvířatům. Měl jsem hrdličky, holuby, stehlíky a jinou drobotinu. Asi v jedenácti letech mi otec zakoupil štěně německého ovčáka, se kterým jsem chodil třikrát v týdnu na cvičák. V té době byl v Holicích početný kynologický klub. S tímto chovatelstvím jsem musel skončit s odchodem na internát. Pak nastalo období, kdy mě zajímali jiné akce, jako zábavy a podobně. V šedesátém prvním jsem se oženil, postavil bydlení a pak najednou bylo více času. Začal jsem jezdit do Pardubic, proti Štice byl ZO koutek a každou neděli se konaly trhy, kde převládali holubi. Králíky jsme doma měli a to vesnickou směskou. Jednou mi otec řekl, abych sehnal samce a tak jsem v trhu zakoupil vídeňského bílého. A tu mi Fanda Faltys říká: „Když máš čistého samce, tak by to chtělo koupit samici“ a poslal mě k předsedovi organizace příteli Kulhavému, který mi ochotně vyhověl. A Fanda říká: „Když sis pořídil čistý králíky, tak pojd' do spolku“ a tak jsem se v roce 1965 stal členem holické organizace. **To, že mě práce v organizaci naplňovala, je důvod, že jsem členem přes padesát let.** Mnoho let jsem pracoval ve výboru organizace jako předseda odboru králíků a drůbeže, zapisovatel, a krátce jako jednatel. Vystřídal jsem několik plemen králíků, drůbeže i holubů. Za tu dobu chovatelství jsem získal několik čestných cen a za úspěch považuji nejlepší kolekci králíků v roce 2015 Činčila malá. **A co bych chtěl dosáhnout, být co nejdéle mezi vámi a pokud zdraví dovolí, ještě trochu pomoci při akcích organizace.**

Miroslav Filip

Počáply 18, 533 04 Sezemice

Králík – kalifornský

Drůbež – krůty bronzové, husy, pižmovky, křepelky, brahmanky, vlašky

K chovatelství jsem se dostal od malička, můj děda měl statek a na něm nespočet zvířat - krávy, býky, prasata, králíky, husy, slepice. Vlastně jsem v tom vyrůstal, vždy mě bavilo starat se o zvířata. Upřednostňoval jsem ale drůbež a králíky, které chovám dodnes. V chovu mám krůty bronzové, husy, křepelky, kachny pižmové, indické běžce a slepice brahmanky velké a vlašky.

Jako malý kluk jsem měl slepice s bílou chocholkou paduánky, dodnes na ně vzpomínám, úplně mě očarovali, a proto bych je chtěl chovat znova, ale zatím jsem nesehnal hejno či násadová vajíčka.

V chovatelství mám spíše úspěchy pro svou radost, ale určitě bych chtěl v blízké době jezdit na výstavy a o své úspěchy se podělit. Za první můj úspěch beru to, že každý druh drůbeže chovaný na mém dvorku má vlastní obydlí. Jako malý jsem chtěl vždy stavět kurníky, ale nebyly na to finanční prostředky. Teď už je tomu naštěstí jinak.

Olga Frymlová,

Na Mušce 1030, 534 01 Holice

králík – zakrslý bílopesíkatý modrý, zakrslý český luštič

K chovatelství jsem se dostala skrze svoji milovanou kočku. Měla jsem radost z jejich koťátek, ale také jsem měla velkou starost s jejich umístěním do nových domovů. Nakonec jsem ji dala vykastrovat.

Stýskalo se mi po dalších mláďatech tak dlouho, až mi moje kolegyně v práci doporučila chov králíků. Řekla mi: „Králičata buď umístíš do nového domova nebo skončí v mrazáku.“ Pořídila jsem si tedy první samičku ze Zverimexu a připustila ji. Mláďata jsem prodala za pár korun. Brzy jsem zatoužila po čistokrevném chovu. V tu dobu rušila jedna chovatelka svůj chov zakrslých bílopesíkatých modrých králíků. Ačkoliv jsem tehdy chtěla chovat bílopesíkaté černé, koupila jsem si od ní jeden chovný pár. Abych mohla

zahájit čistokrevný chov, vstoupila jsem v roce 2008 do ČSCH Holice. Tady jsem získala mnoho cenných informací o chovu, o standardu mého plemene a také pomocnou ruku při hledání nových chovných jedinců. **Bez pomoci chovatelů ČSCH bych nevěděla, jak vybírat chovné jedince, jak je správně krmit a léčit. Je rozdíl mezi teorií na internetu a praxí zkušených chovatelů.**

Od té doby chovám hlavně zakrslé bílopesíkaté modré. Chvíli jsem zkoušela i chov zakrslých českých luštičů. Jako pořádný chovatel se necítím, protože mám vždy jen jeden mladý chovný pár. Nechci jich mít víc, protože je chovám ve venkovních výběžích s králíkárnou v rohu, kam je na noc pro jistotu zavírám. Také nejsem schopna zabíjet nevydařené nebo přestárlé jedince, jak jsem původně zamýšlela, a tak u mne dožívají staří králíci bez užitku. Musím pro ně mít místo. Chovám je pro radost z jejich mláďat, chov si zpestřuju králíčím hopem. Moje vnučka moje nadšení sdílí, a tak mám nejen nástupce, ale i kamarádku, s kterou si pořádáme závody a předvádíme králíčí hop jejím kamarádkám.

Kropáček Jaromír

Pardubická 75, 53375 Dolní Ředice

Holub – česká bagdeta, kariér

S chovem holubů jsem začínal od svých 10 let. Od roku 1975 jsem členem ČSCH ZO Holice, tehdy mě přijímal předseda Sedlák. V té době jsem choval holuby plemen prácheňský káník a česká bagdeta. S bagdetou jsem vstoupil v roce 1975 do klubu. Hned od začátku jsem měl s úspěchy a klub jsem reprezentoval na výstavách intertau .

Pomáhal jsem stavět chovatelský areál. Členem výboru ZO jsem od roku 1984. Předsedou holubářského odboru asi od roku 1990 spolu s př. Dvořákem. Od roku 1980 mám uznané P.CH. Od roku 1996 jsem jednatelem klubu bradavičnatých plemen holubů. Vystavuji od místních až po celostátní výstavy. Měl jsem několikrát Šampiona Č.R. Získal jsem pohár ministra zemědělství v Letňanech.

Pravidelně jsem od roku 1998 obesílal evropské výstavy. Brno, Praha, Nitra, Lipsko, asi 3x Méty, Herning, většinou přišly čestné ceny. Největší můj úspěch byl na žlutého čápka, v Lipsku jsem obdržel medaili evropského svazu. Česká bagdeta byla zařazena do evropského vzorníku až v roce 2012,

teprve pak jsme mohli získat evropského mistra a Šampiona. Dal jsem zkrácenou verzi, poháru a cen bylo hodně.

Martina Měsíčková

Dříteč 177, 533 05 Dříteč

Drůbež – brahmanka velká, hedvábnička, zakrslá rousná

K chovatelství jsem se dostala, když mi bylo asi 7 let a soused chovatel mi donesl kmen zdobněných wyandotek břízových. Po zjištění, že to jsou vlastně dva kohouti a jedna slepička, a že je to barva prakticky nesehnatelná, jsem přesedlala na zdobnělé wyandotky bílozlaté a později i bílé. V jedenácti letech na mě pod stromečkem čekal samec DSč rexe a párek ZDSč rexů. O šest let později se mi na Evropské výstavě v Lipsku za kolekci ZDSm rexů podařilo získat juniorského Mistra Evropy, což považuji za svůj dosud největší chovatelský úspěch. V současnosti se věnuji pouze drůbeži, a to brahmánkám velkým bílým, černě a modře kolumbijským. V loňském roce se mi podařilo importovat novou, kvalitní krev z Rumunska a Severního Irska, tak se těším na letošní odchovy. Králíky a holuby mám již pouze užitkové.

Václav Nadrchal

Platěnice 97, 53002 Moravany

Holub - benešovský

Svoje první holuby jsem měl už jako kluk v 10 letech a choval jsem je do svých sedmnácti let. Potom jsem upřednostnil jiné zájmy a do roku 1984 jsem nic nechoval. V prosinci 1984 jsem si pořídil první benešáky od přítele Kolmana z Rybitví. Chovám je v bílé barvě dodnes. Jsem členem ZO ČSCH v Holicích, protože to je aktivní organizace a jsem tak v centru chovatelského dění, což jsem v Moravanech postrádal. I po odborné a lidské stránce mám z kolegů v ZO Holice daleko lepší pocity. Chovám tedy stále benešovské bílé holuby a vzhledem ke svému věku už toto plemeno nebudu měnit. Na speciálce benešáků získávám téměř pravidelně čestnou cenu. Tu jsem získal i na celostátní výstavě " Peří " v Lysé nad Labem v roce 2001, což je největší úspěch, kterého jsem v chovatelství dosáhl. Ale já holuby chovám hlavně

kvůli svému potěšení a relaxu, který mě chov přináší. A i když se snažím o udržení určité úrovně chovu, není to úplná priorita.

Matěj Pfeifer

Trusnov 39, 534 01 Holice

Králík – japonský, vídeňský modrý

Drůbež – australka, minorka, perlička, krůta česká, husa pomořanská, husa česká, husa královská, pižmovka

Chovatelství u nás doma bylo pořád, s tátou jsem choval okrasné ptactvo. Když jsem byl starší, začal jsem pokukovat po drůbeži, protože děda choval perličky, slepice na vajíčka a japonské králíky. Pořídil jsem si krůty, husy a slepičky rousné zakrslé tříbarvé. Táta mě v roce 2003 přihlásil do holického spolku chovatelů, kde měl jako holický rodák hodně známých.

Postupně se začala nabalovat další plemena drůbeže, v současné době chovám 14 druhů a barevných rázů. Po dědovi jsem převzal japonské králíky a k nim si ještě pořídil vídeňské modré.

Děkuji rodičům, že mě k chovatelství přivedli a v této činnosti mě podporovali. Nesmím zapomenout poděkovat i své ženě, se kterou jsme se díky chovatelství poznali, dali dohromady a nyní máme krásnou holčičku Lilianku.

Michaela Pfeiferová

Trusnov 39, 534 01 Holice

Drůbež – husa česká, pižmovka

Zvířata mě obklopovala už v dětství, u babičky s dědou si pamatuji slepice, kachny, králíky, kozu i s kůzlaty, prase, beránka, krůty, psa Betynu, koně Barona a rozličné exotické ptactvo. Většina se chovala k užitku, jen s ptáky a králíky jezdil děda o nedělích na burzy. Jako malou mě lákalo jezdit s ním, ale odrazovalo mě to strašně brzké vstávání. Během dospívání jsem měla jiné zájmy, až v dospělosti, když jsme se s rodinou přestěhovali z bytu do domku se zahradou, jsme začaly s mamkou chovat slepice, kachny a husy. Pravda, začátky by se často daly popsat jako pokus-omyl, ale nevzdaly jsme se. Pro rozšiřování chovu jsme v roce 2012 přijely na výstavu do Holic, kde jsme byly pozvány

do spolku, do kterého jsme ještě ten rok vstoupily. Členstvím ve spolku jsem získala nové přátele, cenné rady s chovatelstvím, zkušenosti s chodem organizace a pořádáním výstav a také jsem zde poznala svého manžela. V současnosti se o naše zvířata stará především manžel a já se starám o něj a o naši dceru.

Na ZO Holice si cením především přátelské atmosféry, která provází všechny akce, ať jsou to brigády, schůze, výstavy či jakákoliv jiná i neformální setkání. Přistupujeme k sobě rovnocenně, bez ohledu na věk, chovatelské úspěchy/neúspěchy apod., můžeme se na sebe obracet o radu i o pomoc, a to nejen co se chovatelství týče. Věřím, že takto bude naše organizace dlouho a dobře fungovat.

Martin Rajnet

Dražkov 20, 533 04 Sezemice

Holub – česká bagdeta žlutá, Rys žlutý

Už od mala jsem se věnoval chovu holubů, kachen, králíků a nutrií. A právě přes nutrie jsem se dostal k panu Jaroslavu Čapkovi z Chotče, který mě asi tak před 20 lety přivedl do ZO Holice. Zde se mě ujal bývalý předseda spolku pan František Dvořák, kterého jsem často navštěvoval a díky kterému jsem se začal věnovat holubům kingům žlutým, které jsem měl asi 12 let. Poté mě zaujaly české bagdety žluté, které chovám dodnes a se kterými jsem na výstavách získal řadu ocenění. Postupně k bagdetám přibyly ještě rysi žluté. Dále se věnuji králíkům a drůbeži, kterou ale nevystavuji.

Na závěr bych chtěl všem doporučit naši organizaci a popřípadě se k nám připojit. Já ZO Holice navštěvuji velice rád, jsme skvělá parta, pořádáme spoustu výstav a vždy se hezky pobavíme.

Monika Relichová,

Kostěnice 69, 530 02 Pardubice

králík – dalmatinský strakáč rex

drůbež – brahmanka, ayam cemani

Zvířata jsem milovala už jako malá. Jakožto panelákové dítě jsem sice měla tak maximálně

křečka a zakrslého králíka, ale věčně jsem domů nějakou havěť tahala. Pamatuji si, že jsem jednou šla do zverimexu pro krmení pro králíka a měli tam bílé myšky za 8Kč. No jednu jsem si koupila, a protože by máma asi zešilela, kdyby ji našla, schovala jsem ji do sklepa, kam máma zásadně nechodila. Co čert nechtěl, samozřejmě tam zrovna asi po týdně šla a našla ji. Musela jsem ji pustit do pole. Ve 12 jsem k matčině nelibosti začala navštěvovat místní jízdárnu, kde jsem trávila veškerý možný čas. V 15 jsem si doslova vybrečela a vyhrožováním útekem z domu vynutila vlastního velkého psa, se kterým jsem začala chodit na cvičák. Ještě však před dovršením plnoletosti jsem dostala možnost brigádně pracovat na farmě, kde byla skoro všechna hospodářská zvířata. Tam jsem získala první zkušenosti v chovu a začala jsem tomu propadat. Následovala další zaměstnání spojená se zvířaty. Chovatelství jsem však nejvíce propadla před 5 lety, kdy jsem si pořídila vlastní dům. Dnes zjednodušeně říkám, že už mi chybí jen kráva. Ale i na tu jednu dojde, až děti ještě trochu povyroste. Z drůbeže mě naprosto uchvátily brahmanky. Chovám je sice teprve čtvrtým rokem, ale už mám sestavené 4 kmeny a na další rok si letos piplám další dva. Snad bude nějaká ta výstava, abych k nim doplnila pěkné kluky s oceněním. Pak mám jeden kmen ayam cemani - to bych nebyla já, abych neměla nějakou raritu. Králíci mě vlastně nikdy moc nebrali, ale na jedné výstavě v Lysé jsem se zamilovala do dalmatinských rexů pro jejich hebký kožíšek a puntíky, a tak jsem si na jejich speciálce teda pořídila dvě samice a samce. No a tím jsem se vlastně dostala k ZO Holice, protože když už mám teda „papírky“, tak ať to za něco stojí a produkuji taky chovný materiál. Vloni jsem bohužel o celý chov přišla kvůli myxomatóze, tak letos začínám od nuly. Doufám a pevně věřím, že se nám lidem i zvířatům budou všechny choroby vyhýbat a všem chovatelům to přeji, protože za chovem je obrovský kus práce, zodpovědnosti a dřiny, ale pokud to mají ostatní jako já, tak vím, že to za to stojí, protože mě osobně to naplňuje a neumím si představit, co by se muselo stát, abych s tím skončila.

Jaroslav Skutil

Chvojenec 186, 534 01 Holice

holub – King americký

První mé členství v ZO ČSCH Holice byla poměrně krátká jen 4 roky v letech 1966 – 1969. Již tehdy jsem choval holuby plemene americký king. Po druhé jsem do organizace vstoupil v roce 1998. Stále chovám kingy v různých barvách. Pracoval jsem dvě volební období v revizní komisi a jedno období ve výboru v pozici místopředseda organizace. Od roku 2011 jsem držitelem vyznamenání II. stupně.

Zdeněk Slezák

Horní Roveň 29, 533 71 Dolní Roveň

králík – tříslový černý

holub - benešovský

Narodil jsem se na Moravě. Po vojně jsem se oženil a přestěhoval jsem se k manželce do Horní Rovně. Psal se rok 1972 a já jsem začínal koketovat s chovatelstvím. Můj příbuzný mně doporučil do spolku chovatelů v Dašicích. Začal jsem chovat králíky. Tehdy se mi moc zamlouvali novozélandští bílí, tak jsem začal s chovem tohoto plemene. V roce 1976 se začal tvořit chovatelský spolek u nás v Dolní a Horní Rovni. Spolek jsme u nás zakládali s přítelem Habětínkem, který přešel ze spolku chovatelů z Holic. V té době choval přítel Habětínek králíky kastorexe a tříslové černé. A chovatelská organizace v Rovni měla zhruba 30 chovatelů. Pořádali jsme velké výstavy drobných zvířat a měli silný odbor koz a nutrií. Mně se stále více líbili tříslví králíci. Pořídil jsem si poprvé tříslvé havanovité. Jelikož byl přítel Habětínek v klubu tohoto plemene a dělal registrátora klubu, měl jsem kontakt na klub snadnější. První speciálku tříslvých králíků jsem navštívil v nově otevřené hale v Holicích. Z této výstavy jsem si dovezl další chovné králíky a poznal jsem se osobně s přítelem Mikoláškem, který v té době dělal předsedu tohoto klubu a byl posuzovatelem králíků. Králíky se mi podařilo dostat na vyšší exteriérovou úroveň a postupně jsem začal chovat tříslvé králíky i v barvě modré a černé. Chovat tři barvy králíků bylo však velice náročné, proto jsem se později zaměřil pouze na jednu barvu, a to černou. V roce 2006 jsem začal v organizaci vykonávat funkci předsedy. Bylo to dosti náročné i proto, že v organizaci začali ubývat členové. V té době již nebylo sil pořádat u nás výstavy. Od chovatelů z Holic jsme měli nabídky, ať k nim přestoupíme, ale stále jsme váhali. Když to už bylo pro mě neúnosné, přešel jsem v roce 2010 do ZO

Holice. Těžko jsem se loučil s kamarády našeho spolku, ale do Holic mě lákalo i to, že se tam něco chovatelského děje a pořádají pěkné výstavy.

V Holicích mě přijali dobře, měl jsem v této organizaci i dost známých chovatelů. Později v roce 2013 mě zástupci výboru organizace požádali, zda bych pomohl a kandidoval do výboru organizace. Souhlasil jsem a byl jsem zvolen jako první náhradník výboru. Po roce, když umřel místopředseda organizace, jsem se stal řádným členem výboru, ve kterém pracuji jako hospodář organizace dodnes. Chovatelství mě velice naplňuje. ZO Holice pořádá hodně výstav a vystavujeme i v širokém okolí včetně celorepublikových akcí. Chov tríslových králíků se mi daří a těším se, že jsem úspěšný i na vrcholných výstavách, kde získávám nejvyšší ocenění. Vedle králíků chovám i benešovské bílé holuby.

Pavel Syruček

Drozdice 11, 530 02 Pardubice

králík – siamský velký modrý

drůbež – amrokska, bilefeldská slepice

Vyrůstal jsem na vesnici a vždy jsme doma chovali několik zvířat od holubů, králíků a drůbeže přes prasata až k dobytku. Bylo logické, že když jsem se oženil a osamostatnil se, tak jsem si založil svůj vlastní chov. Padli mi do oka králíci plemene siamský velký modrý a hned jsem si je pořídil. S malou přestávkou je chovám do dnes. **Když jsem se rozhodl stát se organizovaným chovatelem, byly Holice jasnou volbou.** Jsem rodák z Komárova a moje manželka pochází z Holic. Jsem velmi rád, že mohu být součástí ZO Holice, protože ostatní členové mi byli vždy oporou. Jsem členem Klubu chovatelů králíků masných plemen a mám povolené regenerační křížení. Pravidelně obesílám výstavy všech úrovní. Tímto propaguji toto mladé málo rozšířené české plemeno králíků. Rád bych mu pomohl zkvalitnit ve všech pozicích a zachovat pro další generace. Na popud předsedy odboru drůbeže Matěje Pfeifera jsem začal chovat slepice plemen amrokska a bilefeldská slepice. I tady je přede mnou ještě velký kus práce. A to je tou pravou motivací. A každý zdravý odchov je tou pravou odměnou.

Pavel Šimon

Pomezí 307, 569 71 Pomezí

Králík – novozélandský bílý, velký světlý stříbřitý

K chovu králíků mě dovedli moji dědové. S výstavním chovem jsem začal již v dětství. Ovšem po nástupu na vysokou školu jsem musel chov přerušit. Nyní se po letech k výstavnímu chovu vracím. V současnosti chovám králíky novozélandské bílé a velké světle stříbřité. Dříve jsem choval také králíky ruské, ke kterým mám v plánu se vrátit. V ZO Holice jsem teprve krátce. Vstoupil jsem do ní kvůli vzdálenosti od mého nového bydliště a také proto, že se mi líbilo množství pořádání akcí a zavážení králíků na významné výstavy. V chovatelství mě těší každý úspěšný odchov králíků, což beru za největší úspěch. Z výstavního hlediska bych chtěl dosáhnout ohodnocení 96 bodů na mnou odchovaného králíka, což se mi zatím nepovedlo.

Ondřej Tomášek

Chvojenec 13, 534 01 Holice

králík – burgundský

ovce – kamerunské

K chovatelství jsem se dostal už jako malý kluk, díky rodičům a prarodičům, kteří mě ke zvířatům brali pořád. Co si pamatuji, tak jsme doma měli jen králíky a slepice, ke kterým jsem chodil skoro pořád. Postupem času jsem i já začal chovat králíky. Poté slepice, ovce a dokonce i prase. Ještě bych chtěl krávy, ale to je zatím otevřené téma. **O organizovaném chovatelství a základní organizaci v Holicích mi řekl tehdejší předseda pan Ladislav Kašpar. A tak nějak se to vyvinulo, že jsem se tam přidal. A musím říci, že toho pro přátelské vztahy mezi členy ani trochu nelituji.** Rád se účastním všech akcí, schůzí i brigád, kde vždy panuje opravdu velmi přátelská atmosféra.

Zdeněk Uhlíř

Choteč 21, 533 04 Sezemice

holub – česká bagdeta

exotické ptactvo – korela, rozela, andulka, bažant zlatý, diamantový

Nebylo mně ještě deset let, když jsem začal holubařit. První páry byly pražští rejdiči a modří pštrosi bezpruzí. Následovali římani a staváci modří sedlatí. Mimo to ochočená sojka a vrána šedivka. V roce 1953-55 jsem nastoupil do učení a na internát, takže byla dvouletá pauza. Po příchodu z internátu jsem si pořídil pár zlatých a pár stříbrných bažantů. Od kamaráda Čapka pár bílých bagdet. V tomto roce jsem vstoupil do ZO v Pardubicích. Po vojně v roce 1960 přibyli do voliér korely, andulky, stehlíci, čížkové apod. Přestoupil jsem do ZO Holice. Důvodem bylo více bagdetářů a taky lepší parta, což trvá až do současnosti. V roce 1975 jsem začal s chovem okrasné vodní drůbeže - mandarinky, karolinky, čírky obecné, morčáky až po černé labutě. Později i pávy. Ale hlavním bodem chovu je česká bagdeta. Chovám ji už 66 let a měnit to už nebudu. Členem klubu bradavičnatých holubů jsem od jeho založení. Choval jsem všechny varianty bagdet, mimo čápků. Třicet roků se věnuju hlavně české bagdetě šupinaté, se kterou jsem to dotáhl, myslím, až na vrchol. Nakonec to potvrzují výstavy, ať už domácí, celostátní nebo evropské, kde pravidelně vystavuji. Na všech jsem většinou získal vysoké ocenění, na poslední v Dánsku titul "evropského mistra". Co bych chtěl chovat? Bylo by toho ještě hodně, ale ve svých 82 letech musím brzdit. Dnes už mám jen 6 párů bagdet a 10 párů exotů. **Co mně chovatelství přineslo a stále přináší? Radost z každého odchovu a hlavně to, že jsem v životě poznal spoustu dobrých kamarádů a přátel, s kterými bych se jinak nesetkal.**

Jan Vaculík

Poběžovice 70, 534 01 Holice

holuby – americký king

exotické ptactvo – andulka, korela

Chovatelem ČSCH jsem od roku 1971. Vstoupil jsem do ZO Borohrádek, kde jsem začal jako chovatel holubů kingů amerických a slepic australek velkých. V roce 1978 jsem se přestěhoval s rodinou do hájovny na Poběžovicích, kde jsem měl větší možnost chovat zvířata a rozšířit tak své chovatelské zařízení. Ke zmíněným zvířatům jsem si pořídil ovce kavkazské merino. V roce 1979 jsem přestoupil ze ZO Borohrádek do ZO Holice, kde jsme se svojí manželkou Helenou členy organizace dodnes. V letech 1984 – 1994 jsem zastával funkci předsedy odboru koz a ovcí. Stal jsem se členem výboru organizace, kde jsem pracoval až do roku 2018. V tomto roce jsem začal ještě s chovem exotů a chovám andulky v přírodní zelené barvě. Když se ohlédnu zpět do minulosti, chov koz byl v Holicích hodně oblíbený. Například v roce 1966 bylo jen v tomto odboru 55 členů. V roce 1984, kdy jsem odbor převzal, bylo zde ještě 30 starších, ale velice aktivních členů. Pravidelně jsme se zúčastňovali aukcí a svodů v aukční hale v Litomyšli. Holičtí chovatelé vždy velmi dobře obstáli a o jejich chovy byl velký zájem. Postupem času však všem přibývali léta, mladí chovatelé neměli o toto odvětví zájem a tak v roce 1994 tento odbor skončil.

Klára Veverková

Horní Roveň 2, 533 71 Dolní Roveň

králíky – zakrslý havanovitý, zakrslý bílopesikatý havanovitý

Ke králíčkům jsem se úplně poprvé dostala u svého dědi, když mi bylo asi 7 let. K narozeninám jsem dostala svého prvního králíčka a poté jsem měla během 12 let králíčky pouze jako mazlíčky. Momentálně bych ráda začala s registrovaným chovem. Konkrétně bych ráda chovala zakrslé havanovité a zakrslé bílopesikaté havanovité. Jsem na úplném začátku. **Doufám, že se mi můj chov bude dařit a budu moci jej prezentovat na některé z holických výstav.** Na to se moc těším.

Seznam členů a jejich chovy

příjmení	jméno	chovaná zvířata			
		králíci	holuby	drůbež	ostatní
Bachurová	Dagmar	Kuní velký modrý, Kalifornský modrý, Tříslový modrý, Malý beran divoce zbarvený			
Branda	Josef	Kalifonský			
Brandová	Hana		King		
Čep	Tadeáš		pávik, parukář		Kanár, zebříčka
Čep	Vladimír		Moravský pštros modrý, žlutý, černý, Česká bagdeta hnědý čápek, Rakovnický kotrlák hnědý		Korela, Andulka, Zebříčka, Holoubek diamantový, Kanár, Rozela modrý penant, Rozela rubínová, Papoušek zpěvavý, Alexandr malý zelený, Rýžovník, Agapornica, Bažant zlatý, Bažant diamantový
Daněk	Miloš		Dragoun		
Dvořáková	Michaela	Sportovní králík			
Filip	Miroslav	Kalifornský		Krůty, Husy, Pižmovky, Křepelky, Brahmanky, Vlašky	
Frymlová	Olga Ing	Zakrslý bílopesíkatý modrý, Zakrslý český luštič			
Hanusová	Oldřiška	zakrslý tříslový			
Hrůšová	Eva	Činčila velká			
Chvojka	Jiří		Ostravská bagdeta		
Kaplan	Martin	Siamský velký modrý a žlutý, Český černopesíkatý		Hempšírka, Zdrobnělá vyandotka, Husa královská	
Kašpar	Ladislav	Novozélandský bílý, Český černopesíkatý, Zakrslý bílopesíkatý černý	King černý		
Kašpar	František		Český stavák sedlatý žlutý, Český stavák sedlatý červený		
Kotfald	Josef				nutrie standart
Kropáček	Jaromír		Česká bagdeta hnědá, červená, žlutý čápek, Kariér		
Krpata	Martin	Burgundský			
Krpata	Miloslav	Burgundský			
Krupka	Jaroslav		Česká bagdeta čápek		
Ksandr	Zdeněk		Česká bagdeta, Hýl, Dragoun		
Kuře	Vladimír				
Lohniský	Jaromír Ing.	Český strakáč černý, modrý, černožlutý		Česká zlatá kroupka, Perlička, Husa landeská, Kachna saská	Koza bílá, morče, agapaus, zebríčka

Seznam členů a jejich chovy

příjmení	jméno	chovaná zvířata			
		králci	holuby	drůbež	ostatní
Nadrchal	Václav		Benešovský		
Měsíčková	Martina			Brahmanka velká, hedvábnička, zakrslá rousňá	
Novotná	Lucie			Amrokska	
Pacáková	Zuzana Frances			Wyandotka velká	
Pfeifer	Matěj	Japonský, Vídeňský modrý		Australka, Minorka, Perlička, Krůty české, Husa pomořanská, Husa česká, Husa královská, Pižmovka	Páv modrý
Pfeiferová	Michaela			Husa česká, Pižmovka	
Poborský	Jaroslav		Česká bagdeta		
Rajnet	Martin		Česká bagdeta žlutá		
Rampach	Jiří		Moravský pštros		
Relichová	Monika	Rex dalmatinský strakáč			
Sedláček	Stanislav	Český albín			
Skutil	Jaroslav		King		
Slezák	Zdeněk	Tříslový černý	Benešovský		
Syrůček	Pavel	Siamský velký modrý		Amrokska, Bielefeldská slepice	
Šimon	Pavel	Velký světlý stříbřitý, Novozélandský bílý			
Šrom	Josef		Německý výstavní bílý		
Štefková	Lucie	zakrslý			
Štěrba	František			Araukana, Husa landeská, Ayam cermani	
Štros	Josef	Tříbarevný strakáč, Rex činčilový		Vlaška porcelánová, Holokrčka, Husa česká královská, Husa kadeřavá, Kachna selská chocholatá, Pižmovka	
Tesař	Vladimír				Korela, Rozela, Andulka, Bažant zlatý, diamantový
Tomášek	Ondřej	Burgundské			ovce Kamerunské
Uhlíř	Radek			Australka	
Uhlíř	Zdeněk		Česká bagdeta		Korela, Rozela, Andulka, Holoubek diamantový
Vaculík	Jan		King		Andulka, Korela
Vaculíková	Helena				
Valenta	Aleš		Český stavák žlutý sedlatý		
Valenta	David		Český stavák modrý sedlatý		
Veveřková	Klára	Zakrslý havanovitý			
Voříšek	Karel				Nutria říční
Weshnerová	Ivana			Pižmovka hnědá	

Činnost ZO ČSCH Holice během jednoho kalendářního roku

Zpracoval Pavel Syrůček, jednatel ZO ČSCH Holice

V tomto článku bych chtěl přiblížit současné fungování ZO ČSCH Holice pěkně postupně od Nového roku až po Silvestra. Posledních několik let se vše dokonale zaběhlo a naši členové vše bravurně zvládali. Bohužel příchodem pandemie Covid – 19 se částečně život na spolku zastavil, ale všichni věříme, že po překonání této složité doby se naše fungování vrátí do zaběhlých kolejí. Činnost organizace za běžných okolností je velmi aktivní. Rád bych vám ji přiblížil pěkně krok po kroku, měsíc po měsíci.

Leden

Organizované chovatelství je koníček na plný úvazek. Hned od začátku roku je potřeba ve svých chovech plánovat odchovy v co nejranějším období, abychom je dokázali odchovat do začátku období výstav. V králikárnách se rodí první lednové vrhy a sestavují se kmeny drůbeže.

2019 – výstava kingů

Na spolku finalizuje příprava celorepublikové výstavy Kingů. Jaromír Kropáček sumarizuje počet přihlášených holubů a připravuje katalog výstavy. Dle přihlášených kusů se týden před výstavou připravuje výstaviště a v 1. patře výstavní haly se staví klece. V pátek, v odpoledních hodinách, se klece plní. V sobotu probíhá celodenní maraton posuzování holubů, příprava katalogu, úklid haly, krmení holubů a zajištění občerstvení hostů.

Společně s výstavou Kingů probíhá nově i trh holubů ve venkovním prostoru a trh drůbeže ve spodním patře haly.

2020 – trh drůbeže ve spodním patře haly

Příprava trhu je o něco málo jednodušší, postaví se klece, chovatelé přivezou zvířata v den trhu a sami si zajišťují jejich prodej.

Tato výstava holubů byla určena převážně pro odbornou veřejnost. Díky trhu holubů a drůbeže se zájem o akci rozšířil a zvýšil se tak počet návštěvníků. Po proběhnutí akce probíhá úklid střediska a přípravy na další velmi náročnou akci.

Únor

Lednové vrhy králíků již pomalu vylézají z hnízd. První nadočkavci již plní líhně násadovými vejci. Pomalu se začínají pářit holuby, začínají snášet kachny, husy a krůty. Období příprav na příchod jara, příchod nového života.

V Holicích všechna práce směřuje k největší akci roku, a to k mistrovství Klubu chovatelů masných plemen králíků. Připravit tuto akci je velká výzva, kterou holičtí chovatelé díky zkušenostem dobře zvládají. Pavel Syrůček přijímá přihlášky králíků, kterých je každým rokem víc jak 500 ks, a připravuje katalog. Po proběhlé schůzi se na výstavu připravují obě patra haly. Již ve středu před výstavou začíná několikadenní šichta. Sjíždějí se

vystavovatelé nejen z celé ČR, ale i ze Slovenska, Německa, Rakouska a Polska, a obsazují připravené klece svými šampiony. Ve čtvrtek a pátek probíhá posuzování a typizace. Po celou dobu se o svěřená zvířata starají členové ZO.

2019 – výstava KCHKMP v hale přes 500 králíků, akce pomalu končí, hala se vyprazdňuje

V pátek večer se musí připravit výstaviště pro návštěvníky a klubovna pro členy klubu k jejich přátelskému posezení. V sobotu naši členové zajišťují chod výstavy a prodej králíků několika stovkám zájemců. V sobotu ve večerních hodinách se vyčerpaní, ale s pocitem dobře odvedené práce, rozházíme domů. Další týden po výstavě probíhá brigáda na likvidaci výstavy, kdy se sklídí klece, umyjí misky a napáječky a uvolní se spodní hala pro sezónní rozšíření prodejny chovatelských a zahrádkářských potřeb.

2016 – VČS konaná v klubovnách Kulturního domu Holice

Březen

Líhne se drůbež, holuby a exotické ptactvo. Usedají husy, kachny a krůty a všichni jsme netrpěliví, jaká budeme letos oplozenost a kolik kusů se vylíhne. Králíkářny a chlívký se pomalu zaplňují novými mláďaty.

V ZO vše směřuje k výroční členské schůzi, která se každoročně koná v sále KD Holice. Schůze probíhá za účasti členů ZO a několika hostů - zástupce města Holic, zástupce OO ČSCH Pardubice a za účasti zástupců spřátelených organizací. Jedná se o ČSZ Holice, Včelaři Holice a chovatelské organizace ZO Moravany, ZO Pohřebačka, ZO Přelouč, ZO Svinčany, ZO Svítkov, ZO Vlčí Habřina a ZO Týniště n. O.. Při výroční schůzi jsou předsedou organizace a předsedy jednotlivých odborů předneseny zprávy o činnosti. Zazní i zpráva pokladníka a plán rozpočtu na následující rok. V diskuzi zazní i několik příspěvků a na závěr je přijato usnesení, které je závazné pro výbor na další rok. Zástupci naší ZO taktéž navštěvují výroční schůze spřátelených organizací.

Duben

Líhnutí je v plném proudu, voliéry a dvorky se plní mláďaty, a každý chovatel již pomalu začíná sprádat plány na obeslání výstav. Začíná první selekce lednových vrhů. Probíhá registrace prvních odchovů králíků. Kroužkují se první holubi a drůbež. Průběžně probíhá vakcinace všech narozených mláďat. Pomalu vkládáme budky do voliér exotického ptactva.

Během velikonočních svátků probíhá Velikonoční výstava v Přelouči, kterou naši členové obesílají loňskými odchovy. Výstava je v tomto termínu ojedinelá a je oblíbená a navštěvovaná. ZO na tuto výstavu i na všechny ostatní zajišťuje svým členům hromadný svoz a platí za členy výstavní poplatky (katalog). Koncem měsíce se koná okresní konference delegátů. Počet delegátů za jednotlivé organizace je řízen počtem členů - za každých započatých 20 členů je jeden delegát. Za ZO Holice se pravidelně účastní 3 zvolení zástupci.

Květen

Chovatelé pomalu revidují nové odchovy. Brakují slabé jedince a vyřazují staré chovné kusy, aby si zajistili místo pro kusy nové. Začíná hnízdit exotické ptactvo.

Hned na začátku obesílají naši členové hromadně májovou výstavu v Týništi nad O.. Probíhají první brigády na úklid celého chovatelského areálu. Probíhají schůze jednotlivých odborů, kde si chovatelé sdílejí své zkušenosti s odchovy a plánují se jednotlivé kroky pro přípravu dalších brigád a akcí.

Červen

Jedná se pro většinu chovatelů o náročný měsíc senoseče. Je potřeba připravit velké množství sena na další období. Chovatelská sezóna je v plném proudu a všude je plno již odrůstajících zvířat. Dochází k selekci pro chov a užitek.

Holičtí chovatelé každoročně podporují akci města Holice, tzv. „Holické dny“. V parku u sokolovny zrealizují propagační bezplatnou výstavku ovcí, králíků, holubů a drůbeže. Vždy je vystaveno přes 100 ks zvířat. Tato akce je velmi náročná, protože se nekoná v chovatelském areálu. Vše potřebné se musí v konkrétní den navést a postavit, celý den objekt hlídat, zvířata průběžně krmit a na závěr vše zase sklidit a odvést. Odměnou za tuto práci je zájem veřejnosti o chovatelství a radostné pohledy rodičů a dětí.

Červenec a Srpen

Prázdniny je čas dovolených. Chovatelé ji však vždy musí skloubit s péčí o zvířata. Aby dobře prosperovala, musí být pravidelně krmena a nesnáší žádnou prudkou změnu. A tak chovatelé shánějí za sebe spolehlivý záskok. Probíhá příprava zvířat na výstavní sezónu.

Na přelomu července a srpna obesíláme první výstavu sezóny v Pohřebačce. Jedná se o menší výstavu. Bohužel horké letní počasí zvířatům moc nepřejí. A dále pokračují brigády na údržbu areálu.

Září

Období plánování a obeslání jednotlivých výstav a konkrétní přihlášení. Po skončení velkých veder

Expozice včelařství při posvícenské výstavě

připouštíme králíky na podzimní vrhy. Selektujeme drůbež a holuby.

Září je měsíc plný výstav. Konají se výstavy Svítkov, Dolany, Svinčany a samozřejmě naše posvícenská. Snažíme se obeslat všechny zmiňované výstavy a zatím se nám to vždy podařilo. Hlavním úkolem všech členů je obeslat naši posvícenskou výstavu. Jedná se o dvoudenní svátek chovatelství místního formátu, který je holičskou veřejností bohatě navštěvován. Naším úkolem je vždy připravit co nejšířší přehlídku

Rok 1982 - Tradice posvícenských výstav je mnoholetá

druhů a plemen. Vystaveno bývá kolem 600 ks zvířat. Jedná se o velmi náročnou dlouhou akci. Týden předem ve venkovním prostoru musíme vystavět výstavní klece. Od čtvrtka se klece zaplňují a v pátek ráno začíná posuzování a následná tvorba katalogu. Celou sobotu a neděli je výstava otevřená veřejnosti. Po tuto dobu zajišťujeme péči a hlídání svěřených zvířat. Ihned po skončení výstavy klece bouráme. Ve stejném termínu jako naše výstava probíhá celostátní výstava mladých králíků v Přerově, kterou naši chovatelé neobesílají.

Říjen

Začínáme sprádat plány na novou sezónu. Vytipováváme nové chovné kusy ze svých odchovů a odprodáváme přebytky do chovu dalším chovatelům. Pohlížíme se po posilách do svých chovů.

Naše činnost je znovu zaměřena na zrealizování společné výstavy výletků Kingů a okresní výstavy holubů. Přípravy i samotná realizace je ve stejném objemu práce jako v lednu. Vystaveno bývá dohromady přes 500 holubů. V krátké době nás čeká další holubářská výstava, proto nemusíme klece bourat. Na základě předvedených zvířat na

Výstava Kingů amerických v 1 patře výstavní haly

místních výstavách vybíráme společně s odbornými komisemi zástupce okresu Pardubice na Krajskou výstavu. ZO opět pořádá hromadný svoz, mimořádně i pro členy z Moravan, protože je dotován organizátorem výstavy.

Zástupci okresu Pardubice se získanými oceněními na krajské výstavě v Litomyšli

Listopad

Vybíráme a nakupujeme chovné kusy a zařazujeme do hejna.

Čeká nás vrchol sezóny - Celostátní výstava drobného zvířectva v Lysé nad Labem, kde je vystaveno přes 6000 zvířat.

Voliérová expozice českých národních plemen drůbeže na národní výstavě v Lysé nad Labem 2019

Každý chovatel si individuálně přihlásí svá zvířata a zaplatí poplatky. ZO zajišťuje bezplatný dovoz zvířat. Naši chovatelé zde pravidelně sklízí úspěchy v podobě mistr ČR a šampión ČR, případně získají čestné ceny. Naši chovatelé přispívají k úspěchu v meziokresní soutěži, kterou okres Pardubice v posledních dvou letech vyhrál. Ještě před národní výstavou probíhá v našem chovatelském areálu výstava Klubu chovatelů holubů bradavičnatých plemen. Musí dojít

k dezinfekci klecí a k výměně podkladních papírů. Dva týdny nato se klece znovu dezinfikují kvůli výstavě Klubu chovatelů německých výstavních holubů. Obě výstavy jsou velice náročné na zrealizování a zasloužilým členům odboru holubů pomáhají i mladí členové z odboru králíků. Opět na každé výstavě je odpracována řada brigádnických hodin. Obě výstavy jsou navštíveny chovateli z celé republiky.

Prosinec

Na konci roku pořádáme několik výletů na zahraniční výstavy králíků, drůbeže i holubů, kde se nákupem chovných zvířat snažíme do svých chovů zajistit co nejlepší materiál. Převážně jezdíme do Německa a Rakouska. Každý chovatel na jednu cestu do zahraničí obdrží drobný příspěvek z rozpočtu ZO. Z důvodu menšího zájmu již společné autobusové zájezdy neorganizujeme. Před vánočními svátky se sejdem v klubovně chovatelského areálu, kde probereme společné zážitky a úspěchy v uplynulém roce, předáme si zkušenosti, plány na další rok, něco popijeme, pojíme a společně se zasmějeme.

Celoročně

Všechnu tuto práci všichni členové dělají bez nároku na finanční odměnu. Vše plánuje a řídí zvolený výbor vedený předsedou. Výbor se pravidelně každé první pondělí v měsíci schází na schůzi výboru, kde řeší jednotlivé dílčí kroky, které následně předsedové odborů přenášejí na celou členskou základnu. Členové i ostatní veřejnost je pravidelně informována o činnosti na našich webových stránkách, které vedou Olga Frymlová a Pavel Syrůček.

Výbor dále svým členům zasílá k narozeninám přání a chovatelům ke kulatým narozeninám 50+ přeje osobně a předává dárek. Tito chovatelé mají otištěnou gratulaci i ve svazovém časopisu Chovatel.

Každý chovatel a milovník zvířat je v naší ZO vítán. Určitě se mu dostane rady a pomoci nejen v začátcích organizovaného chovatelství. Na oplátku bude nedílnou součástí výše zmíněné činnosti ZO ČSCH Holice.

Rok 2018 – při posvícenské výstavě si kromě práce i klidně sedneme a probereme své chovatelské zkušenosti

PLÁN VÝSTAV ZO ČSCH HOLICE NA CHOVNOU SEZÓNU 2021/22

- 18. - 19. 9. 2021** Tradiční posvícenská výstava drobného zvířectva se speciální expozicí Ččp, výstava okrasného ptactva, ovoce, zeleniny, květin a včelaře
- 10. 10. 2021** XX. Celorepubliková výstava výletků amerických kingů a okresní výstava holubů okresu Pardubice; trh holubů
- 23. – 24. 10. 2021** 15. Krajská soutěžní výstava králíků, holubů a drůbeže Pardubického kraje se soutěží mladých chovatelů
- 14. 11. 2021** XL. Celorepubliková výstava bradavičnatých plemen holubů; trh holubů
- 27. 11. 2021** LXV. Celorepubliková speciální výstava německých výstavních holubů; trh holubů
- 16. 1. 2022*** XXI. Celorepubliková výstava holubů amerických kingů a trh holubů + 2. ročník Velkého trhu drůbeže
- 12. 2. 2022** XXX. Mistrovství Klubu chovatelů králíků masných plemen s mezinárodní účastí; trh holubů

Bližší informace, výstavní podmínky, propozice a přihlášku najdete vždy s předstihem na webových stránkách ZO ČSCH Holice.

www.chovatele-holice.wbs.cz

*termín se může ještě měnit

Vydal:

Český svaz chovatelů, základní organizace Holice

Náklad:

300 ks

Zpracoval:

Lucie Novotná, Ladislav Kašpar, Pavel Syrůček

Fotografie:

Archiv ZO ČSCH Holice a archivy jednotlivých autorů článků

Finanční podpora:

Mgr. Ondřej Výborný, starosta města Holice

Vydáno:

Srpen 2021

Tisk:

????????????????

Výstava bradavičnatých plemen holubů

Připraven trh drůbeže